Súd:	Krajský súd Trnava
Spisová značka:	21CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2220203067
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zlatica Javorová
ECLI:	ECLI:SK:KSTT:2026:2220203067.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvalo bytom B. C. D. XXXX/XX, E. C., zastúpeného advokátom: JUDr. Zsolt Hodosi, Veľkoblahovská 6750, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 45014515, proti žalovanému: F. F. A., nar. XX. XXXXXXXXX XXXX, trvalo bytom G. C. XXXX/X, E. C., zastúpenému splnomocnenkyňou: HAÁR & Partners, s. r. o., Hlavná 5931/80, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 50950690, o zaplatenie 3.832,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 20. júna 2024 č. k. 14Csp/52/2020-260, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

21CoCsp/2/2025

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.832,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 až do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; II. žalobcovi priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 34, § 488, § 489, § 492, § 496 ods. 1 a 2, § 631, § 632, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1 a 2, § 636 ods. 1 až 3, § 638 ods. 1, § 639, § 641 ods. 1 a 2, § 642 ods. 1 a 2,, § 644, § 645 ods. 1 a 2, § 648 ods. 1 a 2, § 650 ods. 1 a 2, § 653 ods. 1 a 2, § 655 ods. 1 a 2, § 656 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“); § 132 ods. 1 a § 150 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a poukazom na R 12/1989. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie 3.9.2020 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.832,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 do zaplatenia, a spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia, a nahradiť trovy konania v rozsahu 100%. Žalobu odôvodnil tak, že žalovaný ako spotrebiteľ sa na jar 2019 obrátil na žalobcu, ktorý ako podnikateľ poskytoval služby v poľnohospodárstve a záhradníctve, tiež prípravné práce k realizácii stavby, čistiace a upratovacie služby. Predmetom služby bolo vybudovanie závlahového systému a realizácie (úpravy, urovnania) záhrady na novokúpenom pozemku žalovaného

na adrese jeho trvalého pobytu. Pokiaľ ide o vybudovanie závlahového systému, žalobca vypracoval pre žalovaného cenové ponuky, a to cenovú ponuku č. 18040003 z 9.3.2019 na sumu 486,18 eur týkajúcu sa čerpacej techniky a filtrácie, ďalej cenovú ponuku č. 18040004 z 9.3.2019 na sumu 471,40 eur týkajúcu sa zemných prác pred inštaláciou závlahového systému, ďalej cenovú ponuku č. 18040005 z 9.3.2019 na sumu 450 eur týkajúcu sa inštalačných prác. Žalovaný odsúhlasil cenové ponuky vypracované žalobcom, čím došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, v ktorej na strane objednávateľa vystupoval žalovaný a na strane zhotoviteľa vystupoval žalobca. Žalobca žiadal od žalovaného zaplatiť preddavok ohľadom vybudovania závlahového systému vo výške 1.600 eur, ktorá suma bola dňa 29.3.2019 žalovaným aj zaplatená. Materiál na vybudovanie závlahového systému bol dodaný žalobcom žalovanému a práce na závlahovom systéme boli vykonané, na základe čoho žalobca vystavil a dňa 23.10.2019 žalovanému e-mailom zaslal súpis prác a materiálu ohľadom závlahového systému s vyúčtovaním zostatku ceny za dielo vo výške 1.262,70 eur. Žalobca podotkol, že súpis prác a materiálu v jednotlivých dotknutých položkách bol ním vypracovaný v úplnej zhode s jednotlivými cenovými ponukami. Následne žalobca vystavil a dňa 16.10.2019 e-mailom zaslal žalovanému faktúru č. 390013 na sumu 1.262,70 eur so splatnosťou dňa 30.10.2019. Žalovaný túto faktúru neuhradil, a to ani sčasti. Pokiaľ ide o realizáciu záhrady, žalobca vypracoval a dňa 6.5.2019 emailom zaslal žalovanému cenovú ponuku na úpravu a urovnanie terénu s pokládkou trávnych kobercov. Táto cenová ponuka znela na sumu 2.451 eur. Žalobca ďalej vypracoval a dňa 2.7.2019 zaslal žalovanému emailom ďalšiu cenovú ponuku na úpravu a urovnanie terénu s pokládkou trávnych kobercov, avšak s iným rozsahom požadovaných prác. Táto v poradí druhá cenová ponuka znela na sumu 2.936,10 eur. Medzi žalobcom a žalovaným bola ústne uzavretá zmluva o dielo, v ktorej ako objednávateľ vystupoval žalovaný a ako zhotoviteľ vystupoval žalobca. Práce týkajúce sa úpravy terénu boli žalobcom pre žalovaného riadne vykonané a následne žalobca vystavil pre žalovaného vyúčtovanie na úpravu a urovnanie terénu s pokládkou trávnych kobercov na konečnú sumu 2.570 eur. Žalobca následne vystavil pre žalovaného faktúru č. 390016 na sumu 2.570 eur so splatnosťou dňa 24.11.2019. Žalovaný túto faktúru neuhradil a to ani sčasti. Reálnemu výkonu činnosti žalobcom pre žalovaného nasvedčujú SMS správy medzi sporovými stranami z mája 2019, z júna 2019, z júla 2019 a z októbra 2019. Žalovaný dodnes nereklamoval vady na jednotlivých dielach, z čoho žalobca usudzuje, že na strane žalovaného ide o púhe a účelové neplatičstvo.
Súd prvej inštancie vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25.9.2020, proti ktorému v zákonnej lehote podal odpor žalovaný, považujúc podanú žalobu za neopodstatnenú tvrdiac, že materiál a práce, ktoré dodal žalobca nezodpovedali požadovanej kvalite, rozsahu a mali vady, ktoré vytkol v priebehu realizácie prác, z dôvodu, ktorého nezaplatil celú fakturovanú sumu, požadujúc zníženie ceny zohľadnením nedostatkov dodaného diela. Tvrdil, že napriek jeho námietkam žalobca reklamáciu neprijal, cenovú ponuku neupravil a prestal s ním komunikovať, hoci on mal záujem sa s ním osobne dohodnúť hoc aj telefonicky. Považoval správanie sa žalobcu za arogantné, keď mal informovať jeho zamestnávateľa v súvislosti s touto zmluvou o dielo a tým mu privodiť ujmu. Zdôraznil že on trval na spísaní zmluvy o dielo spolu s preberacím protokolom, s čím žalobca mal pôvodne súhlasiť, keď napriek opakovaným výzvam nebol ochotný ju spísať. Práce začali o niekoľko mesiacov neskôr. Od zmluvy neodstúpil nakoľko už zálohu za materiál zaplatil. Tvrdil, že koberec trávnika a zeminu zabezpečil on a žalobca vykonal len čiastočne zemné práce, montáž závlahového systému, ktorú nedokončil. Po rozložení trávnika zistil nedostatky pri terénnych úpravách, keď nakoniec on bol nútený zložiť časť koberca trávnika, keď žalobca neurobil celú dojednanú plochu. Spochybnil kvalitu prevedených prác na vyhotovení závlahového systému v rozpore s požiadavkami noriem a mal použiť nekvalitný materiál, na čo mal žalobcu upozorniť, keď neskôr došlo k požiaru a celý závlahový systém vyhorel. Uviedol, že po tzv. dokončení prác tieto prešli. Žiadal vyhotovenie protokolu o prevzatí diela, čo mal žalobca odmietnuť. Vytknuté vady mal žalobca uznať s tým, že to odráta z ceny, napriek tomu fakturoval diela bez vád. Rovnako tvrdil, že žalobca nemal vydať faktúru po vyhotovení diela, dielo mal zaplatiť bez dokladov. Preto žiadal žalobu zamietnuť.
Odvolací súd uznesením z 12.7.2023 č. k. 10CoCsp/70/2022-222 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (poznámka odvolacieho súdu – v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie z 18.1.2022 č. k. 14 Csp/52/2020-182) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, na základe vykonaného dokazovania vyhodnotiť dôkazy a posúdiť uplatnený nárok žalobcu, v prvom rade dať jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na otázky platnosti, typu, dátumu uzavretia a obsahu zmluvy o dielo, uzavretej stranami, ako aj subsumpciu zisteného skutkového stavu pod hypotézu konkrétnej právnej normy.
Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vypočutím strán sporu a svedkov, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, na základe ktorých súd ustálil nasledovný skutkový stav veci:
Z výpovede žalobcu vyplynulo, že žalovaného poznal len na základe prejavenia jeho záujmu o ich práce na základe letákov v schránke. Na mieste samom vykonali dvakrát obhliadku, prvýkrát obhliadku

terénu a druhýkrát už s cenovou ponukou a s projektom. Nepoprel, že práce sa omeškali, a to z dôvodu nevhodného počasia a kvôli oneskoreným dodávkam závlahového systému ako aj vinou žalovaného, keď nevedel včas zabezpečiť zeminu. Žalovaný poskytoval súčinnosť pri realizácii prác tým, že ich púšťal na nehnuteľnosť a viac menej on bol prítomný pri realizovaní samotného diela. Práce u žalovaného obsahovali vyčistenie pozemku, žalovaný odstránil stromy na vlastné náklady. Odsúhlasením projektu sa vytýčili trasy rýľovania, následne boli prevedené výkopové práce, osadili sa potrubia, odstrekovače a komponenty závlahy. Materiál závlahového systému bol zložený u žalovaného, za ktorú vyplatil len časť ceny formou zálohy. Po dokončení inštalácie sa previedla tlaková skúška a až následne sa zakryli ryhy. Tomu nasledovalo vyhotovenie projektu závlahy aj so zapracovanými zmenami, technická správa spolu s preberacím protokolom, ku ktorému v prípade žalovaného nedošlo, pre jeho správanie. Až následne sa začal upravovať terén, s potrebou doložiť zeminu aj o hrúbke 50 cm. Povrch bolo potrebné zaťažiť vibračnou doskou a následne upraviť povrch spätnou frézou. K výkopovým prácam vždy žiadajú stanovisko objednávateľa, kde v tomto prípade žalovaný súhlasil, ale po dvoch dňoch namietol sklon povrchu zeminy. Hoc to nemalo vplyv na dielo, vyhovel jeho požiadavke a sklon terénu upravil, čo bol deň práce navyše - toto však neúčtoval. Po odovzdaní tejto práce, žalovaný, na jeho žiadosť mal zabezpečiť trávny koberec aj so sieťkou. Napokon sieťku zabezpečil on a dohodol termín pokládky kobercov, pričom upozornil žalovaného, že nie vždy je výhodná lákavá cena pri takýchto druhotných kobercoch. Nekvalitný trávny koberec spôsobuje nerovnosti terénu. Koberce trávnika položili v rozsahu ako dodal žalovaný. Následne po dohode mali zložiť zvyšok koberca po oznámení žalovaným, k čomu už nedošlo. V rozsahu položeného koberca trávnika aj účtovali práce. V mesiaci jún 2019 boli ukončené práce položením trávnika. Elektroinštalačné práce žalobca objednáva od externistu, pričom pripraví výkop. Žalovaný si chcel volať vlastného inštalatéra. Pokiaľ si dobre pamätá bol to jeho brat, ktorý pripravil elektrické zásuvky. Podľa neho došlo k zásahu do prác žalobcu, pretože pri ohliadne miesta sa dohodli, že pripojenie bude pri záhradnom domčeku, od toho sa však upustilo. Preto ako je to zvykom, inštalovali ovládací systém zavlažovania na plot, následne však zistil, že táto jednotka bola premiestnená do kadibúdky. Žalovaný si u nich nikdy neuplatnil reklamáciu, okrem jedného prípadu, že mu nevypínalo čerpadlo, ktorú poruchu odstránili. Zo strany žalovaného bola zabezpečená zemina, koberec trávnika a elektroinštalácia jeho bratom. O vykonaní diela bola vyhotovená žalobcom kompletná priebežná fotodokumentácia. Žalovaný ku koncu vyhotovenia diela už s ním odmietal komunikovať a nereagoval ani na SMS správy. Vylúčil akýkoľvek kontakt s nimi. Prvú faktúru žalovaný uhradil formou zálohy, keď po ukončení prác bol spísaný súpis vykonaných prác, ktoré fakturoval faktúrami 390013 v sume 1.262,70 Eur ako vyúčtovanie dokončenia závlahového systému, terénne práce a položenie trávnika faktúrou č. 390016. V čase vyhotovenia týchto faktúr žalovaný s nimi nekomunikoval. V jednom prípade bola reklamácia zo strany žalovaného, pri spúšťaní zavlažovania, keď sa zavlažoval celý terén, aj keď ešte koberec trávnika nebol zložený, kde sa tvorilo blato. Problém odstránili zmenou nastavenia trysiek, ktoré zavlažovanie fungovalo v šiestich cykloch na miestach, kde bol zložený trávnik. Tvrdil, že pokiaľ išlo o výmeru vyhotovenia diela, pôvodne mala byť väčšia plocha, keď vzhľadom na požiadavku žalovaného bola zmenšená, v tomto smere bolo aj upravené účtovanie. Preto bol rozdiel oproti zameraniu pred vyhotovením diela a po vyhotovení diela. Za podklad pri vyúčtovaní, počítali s reálne vykonanou prácou na pozemku. Bežným postupom pri odovzdaní diela je oboznámenie objednávateľa s funkciou zavlažovacieho zariadenia a odovzdanie dokladov k nemu. Tento úmysel mali aj u žalovaného, ktorého sa snažili kontaktovať, aj jeho manželka telefonicky ako aj SMS správami. Zvyšok kobercového trávnika a nasledujúce práce už u nich ani nežiadal. Žalobca poprel, že by vyhotovovali elektroinštaláciu závlahového systému. Podľa jeho vedomostí toto mal vyhotoviť brat žalovaného.
Z výpovede žalovaného súd zistil, že niekedy v marci 2019 sa stretli so žalobcom a dohodli závlahu záhrady, predbežným odhadom na 4.500 eur. Dňa 28.3.2009 zaplatil zálohu 1.600 eur. Od počiatku mal požadovať od žalobcu písomné potvrdenie o uzavretí zmluvy, keď žalobca mal tvrdiť, že nie je podnikateľom. Od poskytnutia zálohy sa mesiac neozvali, keď dostal odpoveď, že čakali na neho kedy sa on ozve. Tvrdil, že už vtedy žiadal od nich vrátenie zálohy, keď však už materiál bol zakúpený, práce mali previesť. Koncom mája 2019 začali s úpravou terénu. On sa ponúkol zabezpečiť zeminu a kobercový trávnik. Dohoda mala byť len na práce na čistení podkladov, osadení rastlín a závlahového systému, pričom zemné práce mali obsahovať vyčistenie plochy, vyrovnanie terénu, spádovanie terénu, kde vytkol žalobcovi nesprávne vyhotovené spádovanie, ktoré bolo následne odstránené. Zabezpečil trávnik, ktorého kvalitu spochybnil žalobca. Ohľadom dodaného čerpadla nebol riadne informovaný, keď dostal odpoveď, nech sa o to nestará, bude mať záruku dva roky. Začal mať pochybnosti o kvalite materiálov, keď čerpadlo riadne nevypínalo. Pri vyúčtovaní prevedených prác pri čistení pozemku si mal žalobca účtovať rozlohu 840 m2, pričom celá výmera pozemkov aj zastavanej plochy bola 877 m2, voľná plocha mohla byť nanajvýš 500 m2 bez zástavby a 200 m2 mohla byť plocha upravovaná žalobcom. V

auguste 2020 kompletne zhorela inštalácia čerpadla závlahového systému. K požiaru elektroinštalácie malo dôjsť zrejme výbuchom odporu v motore. Žalovaný tvrdil, že faktúry o vyúčtovaní diela od žalobcu neobdržal, preto tieto ani nemohol namietnuť. Tvrdil, že emailová schránka spoločnosti H. už mu 5 rokov nefunguje, nevie prečo a odkiaľ zobral túto schránku žalobca. Rovnako poprel, že by videl od žalobcu projekt z čoho by vychádzala cenová ponuka. Tvrdil, že žalobcovi okrem dokladovaných 1.600 eur, vyplatil 2.400 eur, na čo doklad od žalobcu neobdržal. Tvrdil, že suma 2400 eur bola vyplatená naraz, s čím mu vypomohla priateľka v časti 700 eur. V čase výplaty tejto sumy, malo byť vyhotovené závlahové zariadenie a čiastočne položený trávnik, kde chýbalo asi 50 m2.
Z výpovede svedkyne I. B., manželky žalobcu súd zistil, že ako záhradná architektka sa zaoberá projektovaním. V danom prípade bola prítomná od začiatku realizácie diela. Išlo o zloženie závlahového systému, ktoré práce sa mali začať na jar, keď žalovaný mal záujem zabezpečiť niektoré materiály, čo si vyžadovalo zladiť práce, ktoré vykonával žalobca. Často bola len ona prítomná pri komunikácii so žalovaným. V rozhodnom čase ešte neuzatvárali písomné zmluvy o dielo. Dojednanie podmienok a obsahu zmluvy prebehli ústne. Obsahom zmluvy o dielo bolo navážka terénu, čo znamenalo dovoz zeminy, čo zabezpečil žalovaný, rozloženie a úpravu terénu urobil žalobca. Pred týmito prácami sa vypracoval projekt závlahového systému, vyhotovený po predchádzajúcom zameraní terénu na mieste samom. Následne bol predložený žalovanému a prejdený s ním, ktorý to ústne aj odsúhlasil. Projekt bol podkladom aj cenovej ponuky. Pri akceptácii projektu závlahového systému a cenovej ponuky bola prítomná spolu so žalobcom, žalovaným a jeho priateľkou. Cenová ponuka obsahovala nie len materiály, ale aj práce na realizáciu diela. Nepamätala si, že by práce meškali, alebo že by v tomto smere niečo žalovaný reklamoval. Reklamácia zo strany žalovaného čo do vyhotovenia diela nebola. Žalovaný zmenil svoj postoj k zaplateniu ceny diela po vyúčtovaní doplatku. Elektroinštalácia nebola predmetom prác žalobcu, tieto zvyčajne zabezpečovali subdodávateľmi. Išlo len o zriadenie jednej zásuvky. V tomto smere, vždy upozornia objednávateľa. Žalovaný nežiadal dodanie elektroinštalácie, povedal, že to zabezpečí jeho brat. Žalovaný mal byť v podstate vždy prítomný pri realizácii diela, on púšťal pracovníkov žalobcu. Preberania diela sa nezúčastnila. Samotné odovzdanie diela bolo znemožnené prístupom žalovaného. Po uložení trávneho koberca na časť upravenej plochy, ktorý nepostačoval, sa mal žalovaný ozvať, keď dokúpi zvyšok. Uloženie zvyšku koberca malo byť v réžii žalobcu. Zavlažovanie bolo spustené, aj keď trávnik nebol uložený na celú plochu. Po oznámení žalovaným, že ďalšie práce na uloženie trávnika nežiada, žalobca mal záujem o ukončenie diela jeho odovzdaním, prejdením celého diela s preberacím protokolom. To sa neuskutočnilo pre správanie žalovaného. Komunikácia prebiehala emailom, telefonicky aj SMS správami. Žalovaný žiadnu námietku proti vyhotoveniu diela nevzniesol. Dielo bolo dokončené okrem zloženia časti koberca trávnika, a bolo fyzicky odovzdané, len nedošlo k odovzdaniu dokladov ako bežne. Potvrdila, že žalovaný v jednom prípade vyhlásil, že on si môže dovoliť časť ceny diela nezaplatiť vzhľadom na jeho funkciu.
Z výpovede svedka E. J. súd zistil, že je v pracovnom pomere u žalobcu ako záhradník. Bol osobne prítomný pri vyhotovení diela u žalovaného. Najprv sa vybudoval závlahový systém a potom sa robili terénne úpravy a následne pokládka trávnika. Dielo nebolo celkom ukončené, keď chýbala časť trávnatého koberca o výmere 20 m2, ktorý mal dodať žalovaný. Závlahový systém bol dokončený aj odskúšaný, trávnik nedokončili. Elektroinštaláciu firma žalobcu nerobila. Osobne nebol prítomný pri dojednaní ani pri odovzdaní diela.
Z výpovede svedka E. J. súd zistil, že je zamestnaný u žalobcu, keď u žalovaného robili závlahové práce a terénne úpravy. Osobne nebol prítomný pri dojednaní diela. Zúčastnil sa pri terénnych úpravách, pokládke trávnika, zriadenia závlahového systému. Žalovaný v priebehu vykonania prác nevzniesol žiadnu reklamáciu, so všetkým bol spokojný, so všetkým súhlasil. Dielo malo byť dokončené v rozsahu ako bolo dohodnuté. Závlahový systém bol odskúšaný, spustený, fungoval perfektne, o čom sa sám presvedčil. Vysvetlenie činnosti závlahového systému poskytol pre žalovaného žalobca. Pri prevádzaní prác bol žalovaný vždy prítomný.
Z výpovede svedkyne K. L., priateľky žalovaného, súd zistil, že dojedanie diela prebehlo najprv s manželkou žalobcu. Najprv ju informovali o ich predstavách, čo si zaevidovala, s tým, že pripraví projekt a cenovú ponuku. Stalo sa to vo februári alebo v marci pred dvoma rokmi. Tvrdila, že dlho na ňu čakali. Keď predložila projekt, spochybnili výmery, žiadali prepracovanie projektu s čím aj súhlasila. Dlhšie sa nehlásili, mal sa ozvať žalobca až v máji, s tým že už začnú s prácou. Bola prítomná pri realizácii dvakrát, keď aj po opakovanom premeraní, prepracovaní projektu im sa nepozdávali výmery, keď celý pozemok má 9 árov, pričom trávnik sa nepokladal na celú plochu. Žalovaný s ňou prepočítal výmery pri objednávaní koberca trávnika. Potvrdila, že zavlažovacie zariadenie bolo odskúšané v jej prítomnosti, spolu so žalovaným, žalobcom a manželkou žalobcu. Nevedela sa vyjadriť či tam boli aj zamestnanci žalobcu. Pri odskúšaní sa malo skonštatovať, že nie každá tryska dobre strieka, mali sa ešte vrátiť.

Následne sa mala vrátiť len manželka žalobcu, ktorá len vzhliadla zavlažovanie a nič neurobila. Žalovaný požiadal žalobcu, aby sa dostavili, keď trysky nefungovali tak ako mali, čo mal žalobca ignorovať. Bolo jej zvláštne, že pred začatím prác nepredložili zmluvu o dielo ani cenovú ponuku a ani čas ukončenia diela. V priebehu prác žiadali zaplatenie preddavku, keď sa mal objaviť aj žalobca. Na základe cenovej ponuky zistili, že vedia lacnejšie zabezpečiť materiály ako zeminu a kobercový trávnik. V priebehu prevádzania prác opakovane žiadali o poskytnutie preddavku, keď ona dala žalovanému 700 eur, ktorú sumu odovzdal žalobcovi. Najprv tvrdila, že žiadne pokladničné doklady okrem jedného nedostali a ani žiadny rozpis prác. Dielo nebolo odovzdané protokolárne. Uviedla, že koberec trávnika nebol položený na celú plánovanú plochu, zvyšok mal uložiť žalovaný, dôvod nevedela uviesť. Žalobca mal vykonať výkopové práce na uloženie závlahového systému, rozloženie zeminy, odvoz časti buriny, niečo odviezli oni. Odviezli staršie tuje, s tým, že ich hodnotu mali odpočítať z prevedených prác. Zložili trávnik na pozemok. Elektroinštaláciu urobil brat žalovaného. Rozsah prác brata žalovaného nevedela identifikovať. Rozsah prác zavlažovacieho systému bolo inštalovanie čerpadla, poistky, dodanie šachty z umelej hmoty. O tom, že vyhorela šachta sa dopočula niekedy v minulom roku, kvôli čerpadlu v šachte. Zo strany žalobcu bola predložená aj druhá cenová ponuka, no ale ani v tom prípade sa im nepozdávali výmery. Bola prítomná, keď manželka žalobcu doniesla druhú cenovú ponuku a tiež aj keď sa skúšalo zavlažovacie zariadenie. Nevedela sa vyjadriť či čerpadlo bolo napojené na elektrické vedenie. K výmene došlo spoločnosťou L.. U žalobcu prípad nereklamovali. Nevedela sa vyjadriť koľko metrov štvorcových trávnika sa objednalo. Nevedela sa vyjadriť či bola vykonaná revízia prác elektroinštalácie vykonaná bratom žalovaného. Písomnú evidenciu o vyplatení preddavkov neviedli, vedela to z pamäti. Jedenkrát mal byť preddavok 1600 eur, alebo 2000 eur a druhýkrát 1700 eur a potom ešte 700 eur. Tých 700 eur dávala žalovanému v mesiaci júl alebo august. Potvrdila, že SMS správy medzi stranami boli zasielané, emaily ona nevidela. Nepamätala si či boli predložené faktúry zo strany žalobcu. Tvrdila, že finálnu cenu diela nemali, bola len cenová ponuka, keď sa ponúkli zabezpečiť niektoré materiály svojpomocne. K výpovedi svedkyne sa vyjadril žalobca v tom smere, že bolo nutné riadne vymerať plochu, aby vedeli zabezpečiť potrebný materiál. Pôvodne tam bola zahrnutá aj plocha, kde mala byť garáž, čo sa potom zmenilo, preto bola menšia výmera. Zo strany žalovaného bola vykonaná jediná platba ako záloha, v čase, keď už všetok materiál bol nakúpený a nachádzal sa na pozemku žalovaného, podľa zoznamu cenovej ponuky. Tiež žalovaný sa vyjadril k výpovedi svedkyne tak, že zabudla povedať, že sa dojednali na cene cca 4.000 eur, a že sa odpočíta suma na zeminu, ktorú vyplatil. Ďalej uviedol, že telefonicky reklamoval vady: v šachte kvapkala voda na elektrické vedenie, nebolo tam dobré tesnenie, čerpadlo samostatne nevypínalo. Tiež nedostal potvrdenie o odovzdaní sumy 2.400 eur.

Žalobca v podaní z 15.12.202 k výpovedi žalovaného uviedol, že zaplatenie sumy 2.400 eur v priebehu konania, okrem posledného pojednávania nespomenul. Pokiaľ by bol všetko uhradil ako tvrdí, prečo nereklamoval vzniknutú závadu na čerpadle, namiesto toho tvrdil, že kúpil nové čerpadlo, ku ktorému tiež nemá odovzdávací protokol. K vyhoreniu čerpadla, poprel, že by sa to mohlo stať, keď ponorné čerpadlo má tepelnú poistku, ktorá pri prehriati čerpadla vypne čerpadlo. V danom prípade bolo čerpadlo prepojené s prietokovým spínačom, ktorý tiež automaticky vypína, keď nie je prietok vody, čerpadlo sa zastaví, aby sa neprehrialo. Mali primeraný vodný stĺpec, ktorý bol 7 m, čo vylučuje scenár poklesu vody. Pri dodaní nekvalitných prístrojov, by systém nefungoval. V súvislosti s výmerami, tieto bolo možné skontrolovať premeraním na projekte závlahy, ktorý musí byť v mierke a jeden dostal aj žalovaný.

Z výpovede svedka C. A., brata žalovaného, súd zistil, že na požiadanie žalovaného mal vykonať kontrolu elektriny vo dvore, ktorú previedol a v dome zapol spínač. Poprel vykonanie elektroinštalačných prác vo dvore žalovaného. Žalovaný ho požiadal, že potrebuje do záhrady elektrinu, kde bola šachta z umelej hmoty, v ktorej bola zásuvka. Vykonal premeranie či je napätie v šachte v elektrickom vedení, keďže nebolo, šiel zapnúť spínač v dome žalovaného. Považoval požiadavku brata na spustenie elektriny zapnutím spínača za prirodzené, keďže je jeho bratom a je elektrikár. Spínač bol zriadený v dome od vybudovania stavby. Tri ističe, zapínal a premeral postupne. Kábel z domu sa mal ťahať v zemi.

Z výpisu zo živnostenského registra Slovenskej Republiky, Okresného úradu Dunajská Streda č. 210-36307 vyplynulo, že žalobca podniká pod obchodným menom A. B. - M., IČO 516 33 442, so sídlom podnikania Dunajská Streda, Nová Ves č. 2225/35, s účinnosťou od 1.4.2018 predmetom ktorého je poskytovanie služieb v poľnohospodárstve a záhradníctve. Z cenovej ponuky ohľadne vybudovania závlahového systému č. 18040003 z 9.3.2019 bolo zistené, že žalobca stanovil cenu na čerpaciu techniku a filtráciu závlahového systému v sume 486,18 eur. Cenovou ponukou č. 18040004 z 9.3.2019 stanovil cenu zemných prác pred inštaláciou závlahového systému v sume 471,40 eur. Cenovou ponukou č. 18040005 z 9.3.2019 stanovil cenu inštalácie závlahového systému v sume 450 eur. Vo veci nebolo sporné, že žalovaný zaplatil 1.600 eur, svedčí o tom aj príjmový pokladničný doklad z 29.3.2019, pričom účelom platby je úhrada faktúry č. 19002. Z faktúry č. 19002 z 28.3.2019 v sume 1611, 63

eur, splatnej 11.4.2019 je zrejmé, že žalobca vyúčtoval žalovanému práce súvisiace so závlahovým systémom. Z faktúry č. 390013 z 30.9.2019, splatnej 30.10.2018 je zrejmé, že žalobca žalovanému vyúčtoval automatický závlahový systém RainBird v sume 1.262,70 eur. K danej faktúre prislúcha tiež súpis prác, kde sú uvedené výkopové práce v sume 471,40 eur, čerpacia technika a filtrácia 486,18 eur, automatický závlahový systém Rain Bird v sume 1.273,92 eur, inštalácia závlahového systému v sume 450 eur, dodanie a osadenie šachty na čerpaciu techniku v sume 181,20. Zároveň je odpočítaná úhrada 1.600 eur. Pri realizácii záhrady, z cenovej ponuky na úpravu a urovnanie terénu s pokládkou trávnika je zrejmé, že žalobca na emailovú adresu žalovaného dňa 6.5.2019 poslal ponuku, kde je riadne označený objednávateľ - žalovaný, lokalita a rozloha riešeného územia v rozsahu 490 m2, a to v celkovej hodnote 2.753,80 eur, ktoré práce zahrňovali: 1/ vyčistenie pozemku a odvoz odpadu: vyčistenie pozemku od buriny - kosenie krovinorezom (890 m2), vyhrabanie buriny a naloženie, odvoz a likvidácia zeleného odpadu celkom 196 eur, 2/ Položenie a dodanie umelých obrubníkov. plastových klincov, geotextília 7 m2, celkom 106,80 eur a 3/ terénne úpravy a pokládka trávnych kobercov, ktoré práce zahrňovali obrobenie pôdy zakladačom trávnikov, finálne urovnanie a zavalcovanie terénu, položenie a ukotvenie siete proti krtkom, položenie trávnatého koberca v rovine a cestovné 50 eur. Výsledná cena materiálov aj prác za túto položku bola 2.451 eur. Dňa 2.7.2019 bola ďalšia cenová ponuka v celkovej sume 3.274,90 eur, s tým, že pod položkou 1/ sa nezmenili ceny materiálov ani práce (196 eur); pod položkou 2/ geotextília bola upravená na 27 m2, a tak tento materiál sa zvýšil o 29,70 eur (na miesto 7,70 eur) a za tieto práce bola určená cena vo výške 18,90 eur (namiesto 4,90 eur), preto položky označené pod č. 2/ sa zvýšili o 36 eur, teda na 142,80 eur. Pri terénnych úpravách (položka č. 3) pribudol materiál - sieťka proti krtom v sume 485 eur a tak výsledná suma za túto položku bola vo výške 2.936,10 eur. Z vyúčtovania úprav a urovnania terénu s pokládkou trávnatého koberca bolo zistené, že žalobca účtoval za 1/ vyčistenie pozemku a odvoz odpadu sumu 139 eur, a to za vyčistenie pozemku od buriny - kosenie krovinorezom už len na výmere 500 m2 (namiesto 890 m2 v zmysle cenovej ponuky) v sume 50 eur; vyhrabanie buriny a naloženie v sume 72 eur, odvoz a režijné náklady za odvoz a likvidáciu zeleného odpadu v sume 17 eur. Za umelé obrubníky EkoBrim ozn. pod č. 2/ za položenie a dodanie umelých obrubníkov za materiál 65,10 eur a za prácu 14,70 eur; za plastové klince materiál 14,40 eur; za geotextíliu 27 m2 materiál 29,70 eur a prácu 18,90 eur, celkom 142,80 eur. Za 3/ terénne úpravy a pokládku trávnych kobercov sumu 2.288,20 eur, z toho za obrobenie pôdy 380 m2 práce v sume 684 eur; za finálne urovnanie a zavalcovanie terénu 380 m2 práca 304 eur, za položenie a ukotvenie siete proti krtom 380 m2 práca 228 eur a materiál 418 m2 v sume 376,20 eur; položenie trávneho koberca v rovine 380 m2 práca 645 eur a režijné náklady - cestovné cca 5 dní 50 eur. Spolu celkom 2.570 eur, z tohto materiál 552,40 a práca 2.017,60 eur. Uvedené práce a materiály žalobca účtoval žalovanému faktúrou č. 390016 vystavenou dňa 30.10.2019 so splatnosťou k 24.11.2019. Z prehľadu SMS správ bolo možné zistiť, že medzi žalobcom a žalovaným prebiehala sms komunikácia ohľadne realizácie diela, počnúc májom 2019. Dňa 4.5.2019 (sobota) žalobca preložil práce kvôli daždivému počasiu zo soboty na pondelok, s tým, že ak by to bolo možné ešte sa zajtra ozvú. Žalovaný aj reagoval na správu, že taká je situácia. Dňa 9.5.2019 (štvrtok) sa žalobca informuje u žalovaného či zajtra o 8,00 hod môžu začať s čistením pozemku a v pondelok začnú s terénom. Žalovaný potvrdil, že áno. Dňa 13.05.2019 (pondelok) žalovaný oznámil žalobcovi, že v utorok nie je doma, ale v stredu áno od 14.00hod a elektrinu už rieši s bratom, elektrikára netreba. Poznamenal, že si myslel, že žalobca príde zajtra. Na to žalobca súhlasil s príchodom aj na ďalší deň. Následne žalovaný žalobcovi oznámil, že zohnal zeminu a s ohľadom na počasie nech prídu tak ako im to vyhovuje. Na to reagoval žalobca, že zajtra o 7.00 sú tam. Žalovaný bral informáciu na vedomie so slovami „v poriadku“. Neskôr oznámil žalobca žalovanému, že zeminu rozložili na pozemku, tá však nestačila, či vie ešte žalovaný zabezpečiť. Žalovaný upovedomil žalobcu, že zeminu vie dodať najskôr v stredu alebo štvrtok. Poznamenal, že podľa prepočtov mala stačiť zemina 25-30 m3 a už je to 70 m3. Dňa 9.6.2019 (nedeľa) sa informoval žalobca, že v utorok by odovzdali závlahu a informoval sa či jeho brat urobil elektrinu, alebo majú zavolať svojho elektrikára. Dňa 3.7.2019 sa žalobca informoval u žalovaného, či sa mu podarilo zohnať trávnik. Dňa 23.10.2019 žalobca informoval žalovaného o preposlaní vyúčtovania, s tým aby si to žalovaný skontroloval, s konštatáciou, že všetko bolo špecifikované podľa dohody, s otázkou, či môže poslať faktúru. Žalovaný odpovedal, že ešte nie je doma, s tým, že zajtra sa na to pozrie a potom sa ozve Dňa 29.10.2019 opäť sa žalobca informuje u žalovaného či sa pozrel na vyúčtovanie, a že mu už aj včera volal. Opäť na to reagoval žalovaný, že ešte nie je doma. Žalobca informoval žalovaného, že mu volal, či si pozrel vyúčtovanie, či by to mohli urovnať, lebo zatiaľ nedostali odpoveď. Ponúkol mu tiež odstavenie zavlažovania za sekciu 8 eur a či to majú naplánovať. Predžalobnou výzvou z 26.11.2019 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie splatných faktúr v celkovej sume 3.832,70 eur. Žalovaný výzvu prevzal dňa 27.11.2019. Z pripojenej fotodokumentácie s popisom prevádzaných prác

žalobcom vyplynulo, že na pozemku žalobca odstránil ihličnany, tuje popri plote za ktoré práce neúčtoval ako ani za odvoz zeleného odpadu. Na fotografii č. 7 je poskytnutý údaj žalovaným na spoločnosť LDN-TEAM, aby žalobca fakturoval na túto spoločnosť. Fotografia č. 8 kobercového trávnika, žalobca dokumentuje nekvalitný materiál dodaný žalovaným. Na dôkaz, že práce so zložením závlahového systému prebiehali podľa návrhu plánu, poukázal na fotodokumentáciu o vyznačení farebných trás, vyhĺbenia trás, rýľovanie profesionálnym rýľovačom. Na obr. 6 - odstraňovanie zeleného odpadu, kde prebieha kosenie a vozidlo na ktoré sa odpad nakladal. Na ďalších fotografiách sú zobrazené práce ukladania PVC potrubia, šachty, postrekovačov zamestnancami žalobcu, kde poukázal na kvalitu prevedených prác ako člen cechu závlahárov, pričom tento systém N. L. sa používa aj na zavlažovanie golfových ihrísk, práve pre svoju spoľahlivosť. Pri prevádzaní prác došlo k poškodeniu potrubia zloženého na pozemku, na ktorý neboli upozornený žalovaným, napriek tomu poškodenie opravili na vlastné náklady, čo rovnako zadokumentoval, rovnako tak použitý materiál uložený vopred u žalovaného. K fotodokumentácii pri ukladaní šachty uviedol, že pôvodne mala byť technológia závlahového systému uložená v záhradnom domčeku, ktorý žalovaný nezrealizoval. Náhradným riešením bola umelohmotná šachta, ktorú doceňovali dodatočne. Šachta bola uložená do štrkového ložiska nad studňu. Ovládacia jednotka sa namontovala žalobcom na betónový plot, ktorú jednotku žalovaný mimo nich namontoval následne do kadibúdky stojacej pri studni. Umiestnenie riadiacej jednotky na plote zobrazuje snímka žalobcu. Rovnako tak žalobca vyhotovil fotodokumentáciu aj o vyrovnaní zeminy s navážkou UNC strojom, ktorý si neúčtoval. Následne upravil terén profesionálnym strojom koppl spätná fréza, a zbavil tak zem kamienkov. Fotodokumentácia zachytáva zhutnenie rýh vedenia zavlažovania vibračnou doskou, vylúčiac usadenie zeminy v budúcnosti. Následne opracovanie hrablami a povalcovaním. Z preloženej ďalšej fotodokumentácie zloženia trávnika je priložený projekt a vyfotené okolie domu pred zložením trávnika a po jeho zložení. Na fotografiách sa zachytili aj fungujúce trysky. Žalovaný v priebehu konania predložil fotodokumentáciu zhorenej a deformovanej umelohmotnej šachty, poškodených elektrických vedení, poškodeného čerpadla v neidentifikovateľnej jame, ako dôkaz poškodenia celého čerpacieho systému. Bol nútený znovu zriadiť zakúpením vodomernej šachty, ktorá bola osadená na pozemku nehnuteľnosti. Doložil tiež záručný list. Z dodacieho listu č. 2020/01/03343 bolo zrejmé, že dodávateľ O. L. - Plynospotrebiče dňa 18.9.2020 vyhotovil na pokladňu (odberateľ) za inštalačné položky vrátane montáže čerpadla sumu vo výške 883,27 eur. K tomu bol dodávateľom pripojený záručný list k výrobku zakúpeného dňa 24.9.2020. Cez spoločnosť LUKABETON bola žalovaným zabezpečená vodomerná šachta rozmere 130 x 105x150 v sume 251,99 eur, o ktorej svedčí aj pokladničný blok z 2.9.2020. Z pripojenej návratky prevzatej žalovaným dňa 18.2.2021 vyplynulo, že žalobca doručil žalovanému technickú správu závlahového systému Rain Bird, obsahujúci popis, servis a údržbu, termíny prehliadok, odporúčaný čas zavlažovania a záručné podmienky. Z emailovej komunikácie medzi žalobcom a spoločnosťou Pro Pain Bratislava, záhradnícke a závlahové centrum zo 4.3.2019 vyplynulo, že žalobca si objednal cenovú ponuku a návrh závlahy s čerpadlom pre objednávateľa - žalovaného, následne obdržal návrh závlahy spolu s cenovými ponukami a projektom rozmiestnenia nehnuteľnosti žalovaného ako objednávka A. z 5.3.2019. Zo stanoviska spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o. z 3.1.2022 vyplynulo, že emailovú adresu žalovaného F. v súčasnosti túto schránku neevidujú, čo znamená, že je buď neaktívna alebo neexistuje. Zároveň však zdôraznili, že vyššie uvedené skutočnosti nevylučujú, že emailová schránka niekedy v minulosti existovala a niekto ju používal, ktoré údaje spoločnosť pre účely poskytovania služieb vo svojich databázach nearchivuje. Žalovaný predložil cenovú ponuku vyhotovenú 22.10.2021 od dodávateľskej spoločnosti Samtek s.r.o., pričom odberateľom je uvedená súkromná osoba Veľký Meder, pod IČOm uvedené meno: A. P., na dodanie inštalačných potrieb o celkovej sume 913,40 eur. Z nezáväznej cenovej ponuky č. 006221 z 23.10.2021 dodávateľ Q. R., Veľký Meder pre odberateľa - žalovaného, bolo zistené, že za pokládku trávnika sa kalkulovalo pri 350 m2 so sumou 1190 eur, pri úprave zeminy (povrchu) o rozlohe 350 m2 so sumou 175 m2, pri inštalácii zavlažovacieho systému so sumou 350 eur a bola prevzatá ponuka spoločnosti Samtek s.r.o. na materiál k zavlažovaciemu systému v sume 913,40 eur. Z emailovej komunikácie medzi stranami sporu zo dňa 23.10.2019, adresované žalovanému do schránky F. zaslal vyúčtovanie dohodnutých prác na základe cenových ponúk v marci 2019, ktoré zahrňovali výkopové práce podľa cenovej ponuky č. 18040004 v hodnote 471,40 eur, čerpacia technika a filtrácia - cenová ponuka 1804003 v sume 486,18 eur, automatický závlahový systém Rain Bird - cenová ponuka č.1804002 v sume 1273,92 eur, inštalácia závlahového systému - cenová ponuka č.1804005 v sume 450 eur a dodanie a osadenie šachty na čerpaciu stanicu v sume 181,20 eur, z čoho žalovaný zaplatil zálohu 1.600 eur, zostatok si účtoval žalobca v sume 1262,70 eur. Faktúrou č. 390013 zo dňa 30.9.2019, účtoval cenu automatizovaného závlahového systému Rain Bird 1262,70 eur. V emaily poznamenal, že ostatné prevedené práce účtoval podľa m2 realizovaných prác. Súčasne súhlasil s tým, aby účet vystavil na spoločnosť LDN-TEAM,s r.o.

Majerská ul.č.1066/3, Trhová Hradská. Poznamenal, že na zavlažovacie zariadenie má dva roky záruku, a v prípade akýchkoľvek problémov stačí len zavolať a oni vadu opravia, prípadne pomôžu. Predtým predchádzala komunikácia dňa 16.10.2019, kedy bola zaslaná faktúra č. 390013 na žalovaného, spolu so žiadosťou o vybavenie účtu za vykonané práce. Z pripojenej návratky prevzatej žalovaným dňa 18.02.2021 vyplynulo, že žalobca doručoval doporučene žalovanému technickú správu závlahového systému Rain Bird, obsahujúci popis, servis a údržbu, termíny prehliadok, odporúčaný čas zavlažovania a záručné podmienky.
Žalobca doplnil svoje vyjadrenie v nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu v tom smere, že posledný osobný kontakt so žalovaným mal asi týždeň po pokládke trávnatého koberca, kedy sa na miesto realizácie diela dostavila manželka žalobcu na základe telefonickej dohody za účelom nastavenia záberu postrekovačov (trysiek). Mailmi však žalobca bol kontaktovaný aj za účelom zazimovania závlahového systému, ako aj za účelom finančného vyporiadania diela. Žalovaný ale prestal komunikovať. Dielo v prípade vybudovania závlahového systému všeobecne možno považovať za zhotovené (dokončené) v technickom zmysle po úspešnom vykonaní tlakovej skúšky a odskúšaní celého systému v prítomnosti objednávateľa a následnom zakrývaní výkopov. Dielo v prípade vybudovania závlahového systému v žalovanom prípade možno považovať za zhotovené (dokončené) v technickom zmysle momentom preskúšania celého systému a nastavenia trysiek v prítomnosti a spolu so žalovaným, ktorý ešte upresnil umiestnenie ovládacej jednotky (lebo sa bál krádeže, teda aby riadiaca jednotka bola schovaná do kadibúdky). Pri tejto príležitosti žalovaný nemal žiadne pripomienky, námietky, podnety či otázky. Žalobca je si istý, že kým nebol závlahový systém odskúšaný a bez námietok odovzdaný žalovanému, nezačal robiť na terénnych úpravách. Dielo v prípade realizácie terénnych úprav všeobecne možno považovať za zhotovené (dokončené) v technickom zmysle po vyrovnaní terénu zeminou, po následnej pokládke sieťky proti krtom a po pokládke trávnatého koberca. Dielo v prípade realizácie terénnych úprav v žalovanom prípade možno považovať za zhotovené (dokončené) v technickom zmysle po ukončení prác na závlahovom systéme, po opakovanom vyrovnaní terénu zeminou na základe osobitnej požiadavky žalovaného, po následnej pokládke sieťky proti krtkom a po pokládke trávnatého koberca zabezpečeného výlučne žalovaným v ním zabezpečenom množstve. Po pokládke trávnatého koberca sa nastavilo zavlažovanie (nakoľko 4-5 dní musí byť trávnik intenzívne zavlažovaný, aspoň 4x denne). Po tomto momente by malo dôjsť aj k právnemu odovzdaniu diela odovzdaním projektu závlahy, technickej správy závlahy a odovzdacieho protokolu. Ale k tomu už nedošlo.
Súd prvej inštancie dôvodil, že základnými otázkami v konaní, ktoré boli aj predmetom dokazovania, bola otázka, či došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi sporovými stranami, a ak áno, akého typu, dátumu uzavretia a obsahu, a či dielo bolo vykonané riadne a včas. Z vykonaného dokazovania zistil a táto skutočnosť ani nebola rozporovaná, že zo strany žalovaného bol kontaktovaný žalobca za účelom vykonania zavlažovacieho systému a zatrávnenia pozemku vo vlastníctve žalovaného. Vyplýva to najmä z výsluchu svedkyne - manželky žalovaného, keď niekedy vo februári, alebo marci 2019 predostreli svoje predstavy a zo strany žalobcu malo dôjsť k vyhotoveniu projektu. Tiež nebolo sporným, že medzi stranami sporu došlo k ústnej zmluve o diele, v prvom prípade ohľadne samotného zavlažovania a v druhom prípade ohľadne úpravy terénu a zatrávnenia, ktoré mal zabezpečiť žalobca ako zhotoviteľ. Bolo tiež bezpečne zistené, že strany sa dohodli na odplatnosti zmluvy, pričom cena diel mala byť odhadovaná na cca 4.500 eur. Uvedené vyplýva zo samotnej výpovede žalovaného, ktorý neskôr túto sumu modifikoval na sumu 4.000 eur. Žalovaný argumentoval, že mu nebolo vydané písomné potvrdenie o prevzatí objednávky žalobcom. Súd zastáva názor, že takéto potvrdenie má charakter jednostranného právneho úkonu, nepredstavuje písomnú formu zmluvu, ale je len osvedčením o už uzavretej zmluve. Účelom potvrdenia je umožniť objednávateľovi, aby preukázal, čo je obsahom zmluvy. Ak dôjde k súdnemu sporu, nie objednávateľa ale dodávateľa zaťažuje pre prípad, že nevydal objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky - dôkazná povinnosť, teda povinnosť preukázať čo bolo obsahom ústnej zmluvy, teda predmet diela a odplatnosť, ako obligatórnych náležitostí platnej ústnej zmluvy. Nie je jednoznačné, kedy žalovaný kontaktoval žalobcu, za účelom zavlažovacieho systému a terénnych úprav. Výsledok dokazovania ale jednoznačne preukazuje, že zhotoviteľ kontaktoval spoločnosť Pro Pain Bratislava - záhradnícke a závlahové centrum dňa 4.3.2019, za účelom poskytnutia cenovej ponuky a návrhu závlahy s čerpadlom pre objednávateľa - žalovaného. Súd má za to, že tento dátum je možné pokladať za dátum objednávky žalovaným (vo fáze predkontraktačnej). Následne žalobca vypracoval cenovú ponuku zavlažovania dňa 9.3.2019 a tiež vystavil faktúru č. 19002 z 28.3.2019 v sume 1.611,63 eur. Na to žalovaný zaplatil preddavok na túto faktúru vo výške 1.600 eur dňa 29.3.2019. Preto súd ustálil, že zmluva o diele - zhotovení veci na zákazku pre prípad zavlažovacieho systému bolo najneskôr práve týmto dňom uzavretá, kedy bolo možné jednoznačne zistiť konkrétny

predmet a rozsah zadanej zákazky objednávateľom v zmysle dokumentácie. Dané korešponduje aj so svedeckými výpoveďami, že v tomto období došlo k ohliadke miesta a k predostreniu predstáv zo strany žalovaného, na základe ktorých došlo k vypracovaniu ponuky žalobcom. Tým bola potvrdená existencia dohody zmluvných strán o predmete a rozsahu vykonanej zákazky, ako aj jej odplatnosti. Výsledok dokazovania jednoznačne preukazuje (i keď sa žalovaný tomu bráni), že objednávateľ už aj vo fáze predkontraktačnej vedel o odhade približnej odplaty za diela. Z výšky odhadu je možné dedukovať, že sa jednalo o celé dielo, teda tak o zákazke zavlažovania ako aj o úprave pozemku zatrávnením. Žalovaný sa snažil svoj nesúhlas s rozsahom odplaty vyargumentovať tým, že jednak nebol informovaný, že nikdy neobdržal faktúru, prípadne, že žalobca vykonal zákazku nekvalitne (slovami: „čerpadlo bolo zle zaizolované, kvapkala naň voda") a pod. Opak však preukazuje sms-komunikácia medzi zmluvnými stranami, a tiež fakt, že ním uvádzané vady jednak nepreukázal a jednak ani nereklamoval, resp. nepreukázal, že by ich bol reklamoval v nejakom časovom horizonte a ani v akom rozsahu u zhotoviteľa. Navyše už v odpore proti platobnému rozkazu žalovaný tvrdil, že žalobcovi nevyplatil celú cenu diela žalobcovi, ktorý „dodal tovar a vykonal práce, ktoré nezodpovedali požadovanej kvalite, rozsahu a mali vady, ktoré som mu vytkol a z toho titulu som mu celú fakturovanú sumu neuhradil, lebo mala byť upravená o odpočítanie týchto nedostatkov". S určitosťou je možné konštatovať, že uvedené nepreukazuje to, že by sa účastníci zmluvy o dielach v čase jej vzniku nedohodli na peňažnej odplatnosti. Vznik zmluvy môže byť výsledkom postupu prebiehajúceho procesu formovania obsahu, ktorý sa môže zavŕšiť aj po vykonaní diela. Čo sa týka zavlažovania súd vznik zmluvy ustálil ku dňu zaplateného preddavku, teda k 29.3.2019. Čo sa týka úpravy pozemku, tu vznik zmluvy bol ešte menej zreteľnejší. Preto k uvedenému dáva nasledovnú úvahu. V danom prípade ohľadne úpravy záhrady (terénne práce, zatrávnenie) išlo s poukazom na predmet zmluvy nepochybne o zmluvu o oprave a úprave veci v zmysle ustanovení § 652 a nasl. O.z., nakoľko povinnosťou zhotoviteľa bolo vykonať úpravu veci, zmenu povrchu alebo vlastnosti veci, pričom výsledkom činnosti zhotoviteľa nebol vznik novej veci. Žalobca sa zaviazal vykonať úpravu veci, v danom prípade vykonať terénne úpravy a uloženie trávnikového koberca, a žalovaný sa zaviazal za úpravu veci zaplatiť odmenu. Uzavretá zmluva o oprave a úprave veci má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalobca ako dodávateľ konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej, pričom žalovaný bol spotrebiteľom. Predkontraktačnú fázu pre úpravu pozemku je možné stotožniť obdobne ako pri projekte zavlažovania. Zodpovedá tomu výška odhadovanej odmeny. Následne bola vypracovaná prvá cenová ponuka na úpravu terénu s pokládkou trávnika, a to dňa 6.5.2019; druhá ponuka bola dňa 2.7.2019. Do úpravy terénu boli zahrnuté práce spojené s vyčistením pozemku, teda odstránenie drevín a vývoz zeleného odpadu. Z výpovede žalobcu je zrejmé, že až po dokončení inštalácie zavlažovania a jeho odskúšania, sa pokračovalo s úpravou terénu, s potrebou doložiť zeminu. Z vyjadrenia žalovaného je tiež zrejmé, že jednak sprístupnil svoj pozemok na jeho úpravu zhotoviteľovi, ale jednak aj on zabezpečil zeminu na vyrovnanie terénu, pričom na základe jeho požiadaviek bol upravený aj sklon. Navyše žalovaný zabezpečil aj trávny koberec. Podľa žalobcu v júni 2019 boli ukončené práce položením trávneho koberca. Tomu korešponduje aj druhá cenová ponuka z 2.7.2019, kde sa okrem iného doplnila geotextília aj sieť proti krtom, ako aj práca v tomto smere. Opäť je možné skonštatovať, že i pre prípad úpravy pozemku s ohľadom na už vyššie uvedené, je možné ustáliť, že v tomto smere vznikla ústna zmluva o úprave veci - pozemku najneskôr ku dňu zaplatenej zálohy, teda k 29.3.2019, a to čo do predmetu a odplatnosti, s tým, že to mal vykonať zhotoviteľ. Vyplýva to aj výpovede svedkyne - manželky žalovaného, že na základe poskytnutej cenovej ponuku zhotoviteľom, zistili, že vedia zabezpečiť lacnejšie zeminu aj trávnik. Cena môže byť dohodnutá až po prebratí veci zhotoviteľom alebo až po vykonaní diela. Na platné uzavretie zmluvy sa nevyžaduje dohoda o lehote plnenia; nie je podmienkou, aby sa zmluvné strany dohodli o výške ceny. Ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky. Splatnosť ceny diela môže byť dohodnutá viacerými spôsobmi: celá cena môže byť splatná už pred zhotovením diela, pri zhotovení diela, určitú dobu po zhotovení diela alebo v splátkach, pričom môže byť dohodnuté, že splátky budú splatné podľa určitých etáp alebo štádií zhotovenia diela, príp. môže byť dohodnuté aj poskytnutie preddavku. Vo všetkých prípadoch však ide už o platenie ceny diela. Poskytnutie preddavku prichádza spravidla do úvahy tam, kde zhotovenie diela má trvať dlhšiu dobu, je teda ekvivalentom činnosti zhotoviteľa trvajúcej dlhšiu dobu. Prevzatím preddavku vzniká zhotoviteľovi záväzok dielo zhotoviť, ale najmä povinnosť prevzatý preddavok zúčtovať a vrátiť prípadný preplatok, ak výsledná cena diela je nižšia ako preddavok. Objednávateľovi vzniká povinnosť cenu doplatiť, prípadne právo na vrátenie časti preddavku. Na základe absencie dohody účastníkov zmluvy o diele o dobe splatnosti ceny diela je s poukazom na ust. § 634 ods. 2 prvá veta O.z. potrebné vychádzať z právneho záveru, že doba splatnosti ceny za dielo vyplýva

priamo zo zákona, teda že cena sa platí až po skončení diela. Právnou otázkou je, či na základe skutkových okolností prejednávaného prípadu, vyplývajúcich z vykonaných dôkazov, nastala splatnosť ceny za dielo a kedy. Vyriešenie tejto otázky závisí od posúdenia, či zistené skutočnosti napĺňajú pojmové znaky právneho pojmu „skončenie diela“ v zmysle § 634 ods. 2 prvá veta O.z.. Samotný O.z. nedefinuje, čo možno rozumieť pod pojmom „skončené dielo“ v zmysle § 634 ods. 2 prvá veta O.z.. Podľa názoru súdu je tento pojem potrebné vykladať na základe zákonnej povinnosti zhotoviteľa vykonať dielo riadne v zmysle § 633 ods. 1 O.z.. Len riadne zhotovené dielo v zmysle § 633 ods. 1 O.z. možno v súlade s dobrými mravmi považovať za skončené podľa platnej zmluvy. Povinnosť zhotoviteľa vykonať dielo riadne pritom nemožno posudzovať z hľadiska subjektívnych názorov účastníkov zmluvy, ale iba na základe objektívnych skutočností. K otázke skončeného diela - čo do zavlažovania, bolo preukázané (výpoveď svedkov), že odskúšaním závlahového systému, a to za prítomnosti žalovaného, ako aj jeho poučením, je možné skonštatovať skončenie diela, za predpokladu, že vznesené vady boli odstránené. Boli vykonané úpravy trysiek, iné vytknuté vady neboli zo strany objednávateľa vznesené. O predpokladanom odovzdaní zákazky zavlažovania svedčí sms-správa z 9.6.2019, kedy žalobca informoval žalovaného, že v utorok by odovzdali závlahu, teda 11.6.2019. Ďalšou sms-správu z 3.7.2019 sa žalobca informoval u žalovaného, že či už zohnal aj zvyšný trávny koberec. Z uvedeného je možné vyvodiť, že odovzdanie zákazky zavlažovania muselo byť v rozmedzí týchto dátumov, bližšie však k dátumu 11.6.2019, a to s ohľadom na vykonané terénne úpravy a pokládku trávnika. Preto v zmysle § 650 ods. 1 O.z. bola zákazka zavlažovania odovzdaná najneskôr do jedného mesiaca od jej zhotovenia. V tomto smere súd ešte musí dodať, že žalovaný vady nevzniesol spôsobom, ako to predpokladá právny predpis, resp. v konaní ani netvrdil a ani nenavrhol dôkazný prostriedok o opaku. Čo sa týka úpravy pozemku a jeho zatrávnenia, žalovaný bol žalobcom niekoľkokrát vyzvaný na prevzatie veci - úpravy pozemku, dokonca žalobca očakával, že uloží ešte aj chýbajúci trávny koberec, ktorý však nakoniec žalovaný nedodal. Žalobcove výzvy vyplývajú z sms-správ, ale aj z mailovej komunikácie so žalovaným. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že danú mailovú schránku nikdy nemal. Potvrdzuje to ním napísaná sms-správa, ktorým niekoľkokrát konštatuje žalobcovi (dňa 23.10.2019 a 29.10.2019), že si mail pozrie neskôr, resp. že ešte nie je doma. Z uvedeného je možné dôvodiť, že žalovaný mal vedomosť, že mu žalobca zasiela maily. Ešte dňa 3.7.2019 sa žalobca informoval, či žalovaný ešte zohnal trávnik. Z toho je možné vyvodiť, že už terénne práce boli vo fáze dokončenia. V zmysle § 656 O.z. mal žalovaný povinnosť prevziať vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď sa oprava alebo úprava mala vykonať, a ak bola vykonaná neskôr, do jedného mesiaca od upovedomenia o jej vykonaní. Preto je možné konštatovať, že k odovzdaniu úpravy pozemku došlo najneskôr 3.8.2019. Opäť raz je tiež možné skonštatovať, že vady v tomto smere žalovaný nevzniesol.

Žalovaný hoc poprel v rámci svojej obrany skutkové tvrdenia žalobcu, dôkazné bremeno neuniesol v spore na to, že by ústna zmluva o diele nevznikla, že by žalobca - dodávateľ prekročil dojednaný rozsah predmetu alebo že by sa neriadil pokynmi žalovaného. Ďalej neuniesol dôkazné bremeno na tvrdenie o tom, že so žalobcom nedojednali odplatu, resp. že by bola v neprimeranej výške, alebo že by bola účtovaná v rozpore s dojednanou odplatou.

Súd podrobil prieskumu nárok žalobcu uplatnený zo spotrebiteľského vzťahu v súlade s normami spotrebiteľského práva, dokazovanie preukázalo, že nárok žalobcu vychádzal z individuálnych dojednaní zmluvných strán, tvrdená neinformovanosť žalovaného nebola výsledkom nekalého postupu dodávateľa služby, ale bola výsledkom benevolencie a ľahkomyseľného konania spotrebiteľa vo fáze nielen uzatvorenia zmluvy o diele, ale aj pri prevzatí diela, kedy nespolupracoval a následne aj po tom keď sa odmlčal, nezaujímal sa o vyrovnanie svojho záväzku a napokon ani nezaplatil svoj dlh, hoc mal poskytnutý dostatočný priestor zo strany žalobcu v predsúdnom konaní.

Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu v spore, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/52/2010 z 24.06. 2010, podľa ktorého dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v akých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania odovzdania predmetu zmluvy o dielo riadne a včas ležalo na žalobcovi, ktorý uviedol skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytol dostatočné dôkazy, ktorými sa bez akýchkoľvek pochybností preukázali ním uvádzané skutkové tvrdenia. Žalobca na základe vyúčtovaní, resp. cenových ponúk upravených podľa

požiadaviek vystavil žalovanému v priebehu mesiaca október 2019 faktúry, keď bolo jednoznačné, že sa v úprave záhrady nebude pokračovať vzhľadom na nastupujúce ročné obdobie. Žalovaný síce namietal, že faktúry nedostal, avšak ich komunikáciou (sms a mail) bolo preukázané, že vedel že mu žalovaný poslal konečné vyúčtovanie ako aj faktúry, ktoré si mal prezrieť, či s nimi súhlasí. Nevedno, že pokiaľ žalovaný s týmito listinami nesúhlasil, prečo ich riadne a včas nenamietal. Žalobca teda preukázal, že dielo odovzdal riadne a včas. Pokiaľ sa nepodarilo dielo odovzdať do času podľa predstáv žalovaného, ktoré však nepreukázal žalovaný, bolo to z dôvodu neposkytnutia súčinnosti zo strany žalovaného. Žalovaný prípadné vady na dielach a ich výšku vôbec nepreukázal. Žalovaný sumu uplatňovanú žalobcom v tomto konaní odmietol zaplatiť s odôvodnením započítania vzájomných pohľadávok žalovaného voči žalobcovi, spočívajúcej v zaobstaraní zeminy a trávneho koberca (v neurčenej výške). Uvedené si však žalobca ani neúčtoval. Súd potom nemal za preukázané, že by žalobca nevykonal zatrávnenie včas. S poukazom na uvedené je súd toho názoru, že žalobca (zhotoviteľ) bol ochotný dielo vykonať, avšak mu v tom zabránili okolnosti na strane žalovaného (objednávateľa). A ak dielo nebolo vykonané z dôvodov na strane objednávateľa bez ohľadu na to, či žalovanému bránili prekážky nimi zavinené alebo nezavinené, tieto okolnosti nemožno pričítať na ťarchu žalobcovi. Pokiaľ žalovaný aj tvrdil, že nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela, súd nezistil a žalovaný ani neuviedol relevantné skutočnosti, pre ktoré by nedošlo k prevzatiu diela. Pokiaľ žalovaný odmietol prevziať dielo, súd uvádza, že pri odmietnutí prevzatia diela nekonal v súlade so všeobecnými predpismi. Ak by aj boli vady diela, tieto sa mohli riadne pri preberaní diela spísať, napr. za účelom ich odstránenia, alebo aj zľavy. Navyše obe diela boli vyhotovované na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorí sa tak stal ich vlastníkom od počiatku (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2Odo 147/1997). Naviac súd zastáva názor, že nedorobky (chýbajúca pokládka trávneho koberca), prípadne vady (bližšie však žalovaným nešpecifikované), nie sú charakteru, ktorý by bránili riadnemu užívaniu diela a boli by tak dôvodom pre odmietnutie prevzatia diela. Najmä za okolnosti, že jednak eventuálne vady riadne nevzniesol a tiež zvyšný trávny koberec žalovaný nedodal a v podstate sa len odmlčal, bližšie tieto okolnosti nevysvetľujúc. Súd má za to, že žalobca vyhotovil diela na pozemku žalovaného v požadovanom rozsahu, ktoré preskúšal za prítomnosti objednávateľa. Žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti na ktorom bolo vyhotovené dielo, sa stal od počiatku vlastníkom celého diela.
Z úpravy zodpovednosti za vady vykonanej úpravy pozemku, ale aj pri zhotovení veci vyplýva zodpovednosť zhotoviteľa za vady. Túto zodpovednosť má za vady, ktoré má vykonané dielo v okamihu prevzatia veci objednávateľom a zodpovedá aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Zhotoviteľ má objektívnu zodpovednosť za vady a nie je relevantné, či tieto vznikli nesprávnym spôsobom vykonania opravy alebo úpravy alebo v dôsledku vád použitého materiálu, ak na takúto vadnosť veci alebo nevhodnosť pokynov zhotoviteľ objednávateľa upozornil. Vada musí mať vždy pôvod v zmluvnom plnení a zhotoviteľ nemôže zodpovedať za vady veci, ktorých odstránenie nebolo predmetom zmluvy o oprave a úprave veci a ani za tie vady, ktoré nemali pôvod v činnosti zhotoviteľa pri odstraňovaní vady veci (v zmysle vykonávania opravy a úprava veci). To platí pre prípad, že na vady veci, ktoré sa týkajú vykonaných diel a nevhodnosť pokynov objednávateľa, ktoré s týmto súvisia, zhotoviteľ upozornil. Čo sa týka otázky zodpovednosti za poškodenie čerpadla, ako aj umelohmotnej šachty, žalovaný sa zrejme u žalobcu mienil domáhať pravdepodobne započítania vzniknutej škody. Žalobca odmietol niesť zodpovednosť za túto vadu (zničenie požiarom) s odôvodnením, že elektroinštaláciu zabezpečovala strana žalovaného, a okolnosť nebola zavinená činnosťou žalobcu, navyše ku škode malo dôjsť až po roku (2020), po zjavnom ukončení prác. Žalovaný na preukázanie nákladov na opravu čerpadla so šachtou predložil dodací list vystavený dňa 18.9.2020 a záručný list zo dňa 24.9.2020 na výrobok identifikovaný pod č. 4SRM514 1,5, ako čerpadlo, ktoré si zrejme zriadil namiesto zariadenia, ktoré malo vyhorieť vinou žalobcu, pre neodbornú montáž. Žalovaný tvrdil, že vyhorel celý závlahový systém, pre neodbornú montáž a nekvalitný materiál použitý žalovaným. Nesporne bolo preukázané, že elektroinštaláciu pre napojenie čerpadla realizovala strana žalovaného, teda objednávateľ, pravdepodobne svojpomocne za pomoci svojho brata. Žalovaný túto skutočnosť prvýkrát spomenul v podanom odpore 14.10.2020. Je zrejmé, že zavlažovacie zariadenie bolo funkčné od inštalovania v júni 2019 do septembra 2020. Žalovaný o poškodení zavlažovacieho systému žalobcu neinformoval, keď k poškodeniu došlo. Vadu odstránil na vlastné náklady, čím znemožnil zistenie pôvodu vzniku poškodenia. Keďže žalovaný svoju povinnosť vytknúť vzniknutú vadu na čerpadle žalobcovi neoznámil včas pred výmenou šachty a príslušenstva, bolo znemožnené v rámci tohto konania zistiť príčinnú súvislosť rozsahu prevedenia prác a použitého materiálu žalobcom a vzniknutej škody, či spočívala výlučne vo vadnej montáži elektroinštalácie na pripojenom zariadení alebo vo vadnom materiáli a montáži žalobcom. Žalovaný tvrdil až na pojednávaní dňa 9.12.2021, že k vyhoreniu šachty mohlo dôjsť vinou čerpadla, čo mali tvrdiť pracovníci spoločnosti L., ktorí vymieňali čerpadlo. Dôkaz

v tomto smere rovnako nepredložil. Keďže ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaný vystupuje v konaní ako slabšia strana, súd vykoná dôkazy, ktoré vedú k ozrejmeniu zmluvného vzťahu aj nad rámec dôkazov navrhnutých v spore. Tu bolo práve žalovaným znemožnené doplniť dokazovanie na zistenie pôvodu a rozsahu škody, a eventuálnej zodpovednosti žalobcu za vzniknutú škodu, a posúdiť nárok s poukazom na ust.§ 654 ods.1 a 2 O.z. Súd tento eventuálny nárok žalovaného preto neposudzoval z titulu náhrady škody, ale prihliadol na jeho nárok z titulu zodpovednosti za vady. Avšak súd dospel k záveru, že poškodenie čerpadla a šachty v tomto prípade nie je vadou, za ktorú by mal žalobca niesť zodpovednosť. Uvedené vyplýva jednak z výsluchu svedkyne - manželky žalovaného, ale aj z sms správy od žalovaného, ktorý elektroinštaláciu si zabezpečoval svojpomocne. Navyše vadu čerpadla, prípadne jeho zapojenia ani len netvrdil a túto okolnosť ani nereklamoval u žalobcu. Funkčnosť zariadenia bola navyše pri preberaní diela preukázaná aj výpoveďami svedkov. Preto nemožno spravodlivo požadovať, aby zodpovednosť za túto vadu niesol žalobca. Navyše nejde o vadu v zmysle § 653 s nasl. O.z. a zodpovednosť žalobcu je v predmetnej veci za daných okolností vylúčená.
Žalovaný tým, že peňažný dlh neplnil, dostal sa do omeškania, za čo si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 a zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia. Žalobca vystavil žalovanému faktúry, jednak na zákazku zavlažovania a jednak na úpravu terénu a zatrávnenia. Faktúry boli žalovanému doručované na mailovú adresu. Ako už bolo vyššie uvádzané, žalovaný mal vedomosť o týchto faktúrach, jednak z sms-správ a tiež už v odpore tvrdil, že tieto faktúry úmyselne nezaplatil, len v podstate nebol spokojný. Svoju nespokojnosť však neriešil v súlade s hmotným právom, ako už bolo vyššie uvedené. Podstata je, že faktúry sa mu dostali do jeho dispozičnej sféry. Preto sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, a to nasledujúcim dňom po splatnosti faktúr. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne z fakturovaných súm.
Keďže dielo bolo užívané žalovaným po preskúšaní závlahového systému a zložení trávnika, bolo povinnosťou žalovaného zaplatiť zvyšok ceny diela, ktorá povinnosť nastala vtedy, kedy sa malo takto dielo prevziať, respektíve ak došlo k pokusu o prevzatie, ale následne k nemu nedošlo z dôvodu, ktorý nemožno pričítať na vrub zhotoviteľovi (rozhodnutie NS ČSR, sp. zn. Rv I 1243/27, Vážny, č.7951/7928). Žalobca dielo riadne dokončil, keď žalovaný od vyhotovenia diela v júli 2019 do októbra 2020, nevytkol žiadne vady diela. Nebolo rozhodujúce pre vznik povinnosti objednávateľa zaplatiť cenu diela, ani vyhotovenie zápisu o odovzdaní a prevzatí diela (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Odo 873/2002). Rovnako tomu nebráni, ak by sa preukázalo, že dielo má vady, zhotoviteľ má právo na zaplatenie ceny diela aj v prípade, keď objednávateľ prevzal vadné dielo (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Odo/48/2002), rovnako tak nie je v rozpore s dobrými mravmi požadovať zhotoviteľom zaplatenie nedoplatku ceny diela v zmysle § 3 ods.1 O.z., i keď by dielo vykazovalo vady, ktoré by bol zhotoviteľ povinný odstrániť, lebo objednávateľovi nič nebránilo, aby sa od zhotoviteľa diela domáhal uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela, a to samostatnou žalobou, alebo započítaním pohľadávky proti pohľadávke zhotoviteľa diela na zaplatenie doplatku ceny diela. Skutočnosť, že objednávateľ svoje právo dané Občianskym zákonníkom nevyužil, nemôže vylúčiť plnenie jeho povinnosti zaplatiť doplatok ceny diela (Rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo 644/2003).
Čo sa týka ďalšej argumentácie žalovaného, a to zaplatenie ďalšej zálohy vo výške 2.000 až 2.400, na ktoré mu požičala svedkyňa manželka žalovaného 800 eur, v tomto smere súd konštatoval, že dôkazné bremeno neuniesol. Žalobca si účtoval len skutočne prevedené práce, keď pôvodne mala byť realizovaná výmera 490 m2 a skutočnosti sa zložil trávnik na výmeru 380 m2. Práve žalovaný svojím správaním znemožnil žalobcovi riadne odovzdanie diela, preberacím protokolom, odovzdaním dokladov k zavlažovaciemu zariadeniu, hoci reálne dielo so žalovaným prešiel a odskúšal. Žalobca očakávajúc dodanie materiálu, ktorý bol potrebný na dokončenie diela, tento ani na upozornenie žalobcu nedodal, respektíve sám dokončil zloženie časti koberca trávnika a tým túto časť prác znemožnil vykonať žalobcovi. Dielo riadne užíval. Zaplatil dokázateľne len preddavok 1600 eur, keď zvyšok ceny diela neuhradil. Tvrdenia o zaplatení zvyšku ceny diela ostali len tvrdeniami proti tvrdeniu, pričom žalovaný pôvodne v odpore to vôbec neuviedol, až v priebehu konania a to len svedkyňa, tvrdila požičanie sumy 700 eur žalovanému. Dôkaz výsluchom svedkyne preto nepostačoval na preukázanie týchto skutočností, keďže nešlo o nezaujatého svedka a skutočne toto žalovaný v prvotnom podaní, odpore ani netvrdil, čím si sám protirečil.
V časti o trovách konania súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a vecne plným úspechom žalobcu v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalovaný, s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby a priznaním žalovanému náhrady trov konania v rozsahu 100%. Uviedol odvolací dôvod podľa § 365 odsek 1 písm. f/ CSP, má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Dôvodil, že predmetom sporového konania je rozhodovanie o nároku žalobcu vyplývajúce zo zmluvy o dielo ústne uzavretej medzi žalobcom v zmluvnej pozícií zhotoviteľa a žalovaným v zmluvnej pozícií objednávateľa ako spotrebiteľa, ktorý nárok žalovaný v priebehu konania, a to predovšetkým, čo do skutkových tvrdení žalobcu, žalobcom predložených listinných a iných dôkazov týkajúcich sa predovšetkým rozsahu vykonania diela, ceny diela a jej splatnosti ako aj skončenia resp. spôsobu odovzdania diela, poprel, nakoľko uvedené obsahové náležitosti zmluvy o dielo medzi stranami sporu jednoznačne resp. definitívne dojednané neboli. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že dielo bolo medzi stranami sporu údajne riadne dojednané čo do predmetu a ceny, zo strany žalobcu bolo riadne ukončené, pričom riadne odovzdanie diela, svojim správaním údajne znemožnil žalovaný. Žalovaný zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to predovšetkým s poukazom na spôsob hodnotenia dôkazov, ktoré hodnotenie dôkazov bolo súdom prvej inštancie vykonané v rozpore s ustanovením § 191 CSP. Žalovaný taktiež zastáva názor, že hodnotenie vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie bolo jednostranné ba priam dogmatické, a to v prospech žalobcu. Žalovaný nenadobudol pocit, že by súd prvej inštancie hodnotil dôkazy a tvrdenia strán sporu objektívne a v súlade s princípmi, na ktorých spočíva CSP, keďže okrem konštatovania spotrebiteľského charakteru sporu, jeho procesné a profesionálne znaky priebeh tohto konania necharakterizujú. Žalovaný má podľa neho dôvodne za to, že skutkové tvrdenia žalobcu a dôkazy vykonané v tomto konaní nereflektujú splnenie hmotnoprávnych požiadaviek zakotvených v ust. § 631 a nasl. O.z., a to predovšetkým čo do dojednania ceny diela, zhotovenia a vykonanie diela, v dôsledku čoho nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní nemajú zákonnú oporu. V priebehu sporového konania nebola ustálená danosť individuálnej dohody strán sporu o podstatných obsahových náležitostiach uzavretej zmluvy o dielo a preto je nevyhnutné na vzniknutý záväzkový vzťah aplikovať všeobecné ustanovenia O.z., predovšetkým čo do určenia ceny diela, kedy pre absenciu dojednania ceny diela, ktorá počas sporového konania ostala napriek vykonanému dokazovaniu sporná, by bol žalovaný ako objednávateľ povinný poskytnúť žalobcovi ako zhotoviteľovi po skončení diela primeranú cenu. Žalovaný v priebehu konania v celom rozsahu rozporoval žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie ceny diela v žalobcom požadovanom rozsahu, nakoľko táto nezodpovedala dohode strán sporu. Žalobca napriek predloženiu faktúr nebol spôsobilý preukázať, že tieto, čo do uplatnenej ceny diela zodpovedajú dohode so žalovaným resp. že by zodpovedali primeranej cene diela v danom čase a danom mieste, a to aj napriek predloženiu e-mailovej komunikácie, keďže táto bola z dôvodu žalovanému neznámeho doručovaná do neexistujúcej e-mailovej schránky, a preto žalovaným nikdy nebola vzhliadnutá ako ani odsúhlasená. V tomto smere žalovaný poukázal najmä na listinný dôkaz označený ako „stanovisko spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA s. r. o. zo dňa 03.01.2020“, s tým, že dôkazné bremeno preukazujúce verifikáciu skutkových tvrdení žalobcu o dojednaní ceny diela v súlade so zákonnými požiadavkami je na strane žalobcu. Z hľadiska spotrebiteľského vykonanie dôkazov a ich hodnotenie súdom prvej inštancie je možné považovať za neobjektívne, ktoré vykazuje znaky dogmatickosti. Jediný dôkaz, ktorý súd prvej inštancie vykonal s poukazom na ust. § 295 CSP, je listinný dôkaz – stanovisko spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA, s. r. o., ktoré vzhľadom na jej podstatný obsah taktiež vyhodnotil v prospech žalobcu, aj keď funkčnosť dotknutej e-mailovej schránky resp. konkrétne obdobie jej možnej funkčnosti alebo existencie neboli jej prevádzkovateľom jednoznačne potvrdené, pričom táto skutočnosť je kľúčová z pohľadu preukázania dojednania konkrétnej ceny diela. Žalovaný v priebehu konania nevylúčil ústnu komunikáciu o cene diela, avšak spochybnil jej dojednanie s konečnou platnosťou a akceptáciu, v dôsledku čoho by s poukazom na § 634 ods. 1 O.z. mala byť cena diela stanovená ako primeraná. Uvedené skutkové tvrdenia žalovaného potvrdzujú svedecké výpovede o nezrovnalostiach vo výmerách, v dôsledku čoho došlo k opakovanému prepracovaniu cenových ponúk, pričom uvedené postupy žalobcu evokujú klamlivé praktiky, ktoré by súd prvej inštancie mal vyhodnotiť o.i. aj v intenciách ust. § 8 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa. Konštatovania súdu prvej inštancie, a to v tom smere, že ak žalovaný zaplatil preddavok na cenu diela mal vedomosti o cenovej ponuke žalobcu, sú ničím nepodložené a nereflektujúce skutočnú reálnu disparitu zmluvných strán v spotrebiteľských vzťahoch. Čo sa týka času vykonania diela a odovzdania diela, kde taktiež absentuje dohoda strán sporu, tu žalovaný poukazuje na všeobecné ustanovenie O.z., v zmysle ktorého bol žalobca ako zhotoviteľ povinný dielo preukázateľným spôsobom odovzdať žalovanému ako objednávateľovi po jeho zhotovení resp. po jeho skončení, ktorá skutočnosť má podstatný vplyv na vznik prípadných

nárokov z vád diela ako aj na splatnosť ceny diela. Napriek povinnosti žalobcu ako zhotoviteľa odovzdať dielo žalovanému ako objednávateľovi po jeho skončení, si žalobca uvedenú povinnosť do dnešného dňa nesplnil, t.j. zo strany žalobcu k riadnemu odovzdaniu diela nikdy nedošlo, a to aj napriek tomu, že žalovaný o odovzdanie diela opakovane žalobcu žiadal a v prípade potreby bol pripravený poskytnúť maximálnu možnú súčinnosť. Pre absenciu odovzdania diela ako aj absenciu dojednania o výške ceny diela a jej splatnosti žalovaný poukazuje na všeobecnú úpravu O.z., v zmysle ktorej je v takomto prípade objednávateľ povinný cenu diela zaplatiť až po skončení diela, pričom skončením diela sa v zmysle ustálenej rozhodovacej praxi súdov rozumie riadne odovzdanie diela zhotoviteľom objednávateľovi. Uvedená právne relevantná skutočnosť však v prejednávanom sporovom konaní preukázaná nebola, ktorá skutočnosť má za následok absenciu splatnosti bližšie neustálenej ceny diela, a tým pádom aj žalobou uplatnenej údajnej pohľadávky. Žalovaný argumentáciu súdu prvej inštancie považuje v tomto smere za zmätočnú a arbitrárnu s poukazom na konštatovanie o riadnom vykonaní diela, pričom súd prvej inštancie pripustil, že dielo nebolo riadne odovzdané, avšak v tomto smere poukazuje na pasivitu žalovaného. Skutočný záujem žalobcu na riadnom odovzdaní diela však počas konania pred súdom prvej inštancie nebol hodnoverne preukázaný. Naopak, v prospech skutkových tvrdení žalovaného o neodovzdaní diela svedčí aj skutočnosť, že žalobca dokumentáciu týkajúcu sa vykonaného diela žalovanému neodovzdal, resp. ju doručil žalovanému až po začatí súdneho konania na pokyn konajúceho súdu, ktorú skutočnosť konštatuje aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku. Žalovaný so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti zastáva názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nesprávne skutkové zistenia boli zapríčinené predovšetkým nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, z ktorých podľa názoru žalovaného naďalej vyplýva neopodstatnenosť žalobou uplatneného nároku, a to predovšetkým pre absenciu ustálenia ceny dojednaného diela, odovzdania diela a splatnosti bližšie neustálenej ceny diela.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že odvolaním napadnutý rozsudok dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky potrebné pre rozhodnutie a jeho odôvodnenie spĺňa požiadavky kladené na súdne rozhodnutie, preto odvolaciemu súdu žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal aj trovy odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Žalobca konštatoval, že dôkazný stav v tomto prípade je vyčerpaný. Sporové strany po zrušení prvého prvoinštančného rozsudku odvolacím súdom do konania už nepredkladali žiadne dôkazy. Otvorené zostalo tak právne posúdenie žalovaného nároku. Zo strany žalobcu bola pri vykonávaní diela ako aj počas predkontraktačných vzťahov preukázaná profesionalita. Žalobca k spracúvaniu postupne sa objavujúcich a postupne sa meniacich požiadaviek žalovaného ako spotrebiteľa pristupoval od začiatku nadviazania vzájomných vzťahov profesionálne a empaticky so snahou vždy vyhovieť požiadavkám žalovaného. O existencii právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, dokonca s konkrétnym obsahom vypovedá celý rad (dokázaných) skutočností, najmä však:
- cenové ponuky postupne menené a prispôsobené požiadavkám žalovaného,
- zaplatenie preddavku v sume 1.600 eur žalovaným žalobcovi podľa požiadavky žalobcu,
- návrh závlahy s čerpadlom vypracovaný hlavným dodávateľom závlahového systému danej značky z marca 2019,
- sms komunikácia medzi stranami sporu, prostredníctvom ktorej operatívne riešili otázky vyskytujúce sa pri vykonávaní diela,
- faktické vykonanie diela (v obidvoch jeho zložkách – zavlažovací systém a terénne úpravy) na tvári miesta u žalovaného; faktický priebeh vykonávania diela bol žalobcom zadokumentovaný a do spisu predložený,
- odskúšanie závlahového systému v prítomnosti žalovaného
- prednesenie pokynov žalovaného ohľadom úpravy terénu a ich akceptovanie žalobcom (napr. úprava sklonu)
- následná komunikácia strán ohľadom funkčnosti diela (napr. nastavenie trysiek),

pričom k odmlčaniu žalovaného došlo v časovom momente, keď bolo jasné so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, že zhotovenie diela smeruje do svojej záverečnej fázy a nutne nasleduje už len finančné vyporiadanie. Žalobca naďalej hodnotí správanie sa žalovaného najmä na jeseň 2019 ako jeho vyhýbanie s cieľom zmariť finančné vysporiadanie vzájomných vzťahov. Žalobca sa pokúšal kontaktovať žalovaného na jeseň 2019 rovnakými kanálmi, ako v čase realizácie diela, žalovaný tieto pokusy ignoroval. Komunikácia strán sporu sa obnovila na platforme tohto súdneho konania, pričom pre celkový procesný postoj žalovaného bolo príznačné, že postupne menil svoje skutkové tvrdenia podľa toho, ako sa vyvíjala dôkazná situácia. Žalobca má za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je

presvedčivý a vyčerpávajúci, nakoľko dáva odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky a obsahuje náležité právne úvahy, z ktorých je možné zistiť, akými úvahami bol súd vedený pri svojom rozhodovaní. Súd prvej inštancie svoje úvahy uviedol podrobne. Žalovaný uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP – súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z podaného odvolania, ktoré žalobca hodnotí ako prejav všeobecnej nespokojnosti žalovaného s obsahom rozsudku, vyplýva, že žalovaný naďalej namieta nesplnenie hmotnoprávnych požiadaviek zakotvených v ust. § 631 a nasl. O.z., čo do
- dojednania ceny diela (tieto aspekty žalovaný ďalej rozvíja na str. 3 svojho odvolania –odkazom na primeranú cenu, neodsúhlasenú faktúru, absenciu akceptácie ceny diela),
- zhotovenia a vykonania diela (bližšie úvahy žalovaného chýbajú, čo znemožňuje zaujať stanovisko k tomu, čo tým mienil žalovaný namietať),
- absencie individuálnej dohody strán sporu o podstatných obsahových náležitostiach uzavretej zmluvy o dielo (bližšie úvahy žalovaného chýbajú, čo znemožňuje zaujať stanovisko k tomu, čo tým mienil žalovaný namietať),
- odovzdania diela (žalovaný namieta absenciu odovzdania diela).
Všetky tieto aspekty právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným boli súdom prvej inštancie dostatočne, presvedčivo a náležite posúdené v napadnutom rozsudku, napr.
- cena diela v bodoch 58., 59., 68., 74., 75., 77., 78., 80. odôvodnenia napadnutého rozsudku
- odovzdanie diela v bodoch 80., 81., 82., 87. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

4. Ďalšie podania strán už neboli v odvolacom konaní doručené.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP, podľa obsahu odvolania aj § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť.

6. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo zaplatenie sumy 3.832,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 do zaplatenia, a spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie vyhovel žalobe, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.832,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 až do zaplatenia, a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Predmetnom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu súdu prvej inštancie a napadnutého (v poradí druhého) rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu.
Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a

odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

7. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom nesprávne skutkové zistenia boli zapríčinené predovšetkým nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, z ktorých podľa názoru žalovaného naďalej vyplýva neopodstatnenosť žalobou uplatneného nároku, a to predovšetkým pre absenciu ustálenia ceny dojednaného diela, odovzdania diela a splatnosti bližšie neustálenej ceny diela.
V prejednávanej veci bolo podstatným preukázanie existencie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorého obsahom malo byť vykonanie diela.
Súd prvej inštancie dôvodil, že základnými otázkami v konaní, ktoré boli aj predmetom dokazovania, bola otázka, či došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dielo medzi sporovými stranami, a ak áno, akého typu, dátumu uzavretia a obsahu, a či dielo bolo vykonané riadne a včas. Z vykonaného dokazovania zistil a táto skutočnosť ani nebola rozporovaná, že zo strany žalovaného bol kontaktovaný žalobca za účelom vykonania zavlažovacieho systému a zatrávnenia pozemku vo vlastníctve žalovaného. Vyplýva to najmä z výsluchu svedkyne - manželky žalovaného, keď niekedy vo februári, alebo marci 2019 predostreli svoje predstavy a zo strany žalobcu malo dôjsť k vyhotoveniu projektu. Tiež nebolo sporným, že medzi stranami sporu došlo k ústnej zmluve o diele, v prvom prípade ohľadne samotného zavlažovania a v druhom prípade ohľadne úpravy terénu a zatrávnenia, ktoré mal zabezpečiť žalobca ako zhotoviteľ. Bolo tiež bezpečne zistené, že strany sa dohodli na odplatnosti zmluvy, pričom cena diel mala byť odhadovaná na cca 4.500 eur. Uvedené vyplýva zo samotnej výpovede žalovaného, ktorý až neskôr v tomto konaní túto sumu modifikoval na sumu 4.000 eur. Ďalej dôvodil, že nie je jednoznačné, kedy žalovaný kontaktoval žalobcu, za účelom zavlažovacieho systému a terénnych úprav, výsledok dokazovania ale jednoznačne preukazuje, že zhotoviteľ kontaktoval spoločnosť Pro Pain Bratislava - záhradnícke a závlahové centrum dňa 4.3.2019, za účelom poskytnutia cenovej ponuky a návrhu závlahy s čerpadlom pre objednávateľa – žalovaného, preto mal súd prvej inštancie za to, že tento dátum je možné pokladať za dátum objednávky žalovaným (vo fáze predkontraktačnej). Následne žalobca vypracoval cenovú ponuku zavlažovania dňa 9.3.2019 a tiež vystavil faktúru č. 19002 z 28.3.2019 v sume 1.611,63 eur. Na to žalovaný zaplatil preddavok na túto faktúru vo výške 1.600 eur dňa 29.3.2019, preto súd ustálil, že zmluva o diele - zhotovení veci na zákazku pre prípad zavlažovacieho systému bolo najneskôr práve týmto dňom uzavretá, kedy bolo možné jednoznačne zistiť konkrétny predmet a rozsah zadanej zákazky objednávateľom v zmysle dokumentácie. Dané korešponduje aj so svedeckými výpoveďami, že v tomto období došlo k ohliadke miesta a k predostreniu predstáv zo strany žalovaného, na základe ktorých došlo k vypracovaniu ponuky žalobcom. Tým bola potvrdená existencia dohody zmluvných strán o predmete a rozsahu vykonanej zákazky, ako aj jej odplatnosti. Výsledok dokazovania jednoznačne preukazuje (i keď sa žalovaný tomu bráni), že objednávateľ už aj vo fáze predkontraktačnej vedel o odhade približnej odplaty za diela. Z výšky odhadu je možné dedukovať, že sa jednalo o celé dielo, teda tak o zákazke zavlažovania ako aj o úprave pozemku zatrávnením. Žalovaný sa snažil svoj nesúhlas s rozsahom odplaty vyargumentovať tým, že jednak nebol informovaný, že nikdy neobdržal faktúru, prípadne, že žalobca vykonal zákazku nekvalitne (slovami: „čerpadlo bolo zle zaizolované, kvapkala naň voda") a pod. Opak však preukazuje sms-komunikácia medzi zmluvnými stranami, a tiež fakt, že ním uvádzané vady jednak nepreukázal a jednak ani nereklamoval, resp. nepreukázal, že by ich bol reklamoval v nejakom časovom horizonte a ani v akom rozsahu u zhotoviteľa. Navyše už v odpore proti platobnému rozkazu žalovaný tvrdil, že žalobcovi nevyplatil celú cenu diela žalobcovi, ktorý „dodal tovar a vykonal práce, ktoré nezodpovedali požadovanej kvalite, rozsahu a mali vady, ktoré som mu vytkol a z toho titulu som mu celú fakturovanú sumu neuhradil, lebo mala byť upravená o odpočítanie týchto nedostatkov". S určitosťou je možné konštatovať, že uvedené nepreukazuje to, že by sa účastníci zmluvy o dielach v čase jej vzniku nedohodli na peňažnej odplatnosti. Vznik zmluvy môže byť výsledkom postupu prebiehajúceho procesu formovania obsahu, ktorý sa môže zavŕšiť aj po vykonaní diela. Čo sa týka zavlažovania súd vznik zmluvy ustálil ku dňu zaplateného preddavku, teda k 29.3.2019. Čo sa týka úpravy pozemku, tu vznik zmluvy bol ešte menej zreteľnejší. V danom prípade ohľadne úpravy záhrady (terénne práce, zatrávnenie) išlo s poukazom na predmet zmluvy nepochybne o zmluvu o oprave a úprave veci v zmysle ustanovení § 652 a nasl. O.z., nakoľko povinnosťou zhotoviteľa bolo vykonať úpravu veci, zmenu povrchu alebo vlastnosti veci, pričom výsledkom činnosti zhotoviteľa nebol vznik novej veci. Žalobca sa zaviazal vykonať úpravu veci, v danom prípade vykonať terénne úpravy a uloženie trávnikového koberca, a žalovaný sa zaviazal za úpravu veci zaplatiť odmenu. Uzavretá zmluva o oprave a úprave veci má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože žalobca ako dodávateľ konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti,

pričom žalovaný bol spotrebiteľom. Predkontraktačnú fázu pre úpravu pozemku je možné stotožniť obdobne ako pri projekte zavlažovania. Zodpovedá tomu výška odhadovanej odmeny. Následne bola vypracovaná prvá cenová ponuka na úpravu terénu s pokládkou trávnika, a to dňa 6.5.2019; druhá ponuka bola dňa 2.7.2019. Do úpravy terénu boli zahrnuté práce spojené s vyčistením pozemku, teda odstránenie drevín a vývoz zeleného odpadu. Z výpovede žalobcu je zrejmé, že až po dokončení inštalácie zavlažovania a jeho odskúšania, sa pokračovalo s úpravou terénu, s potrebou doložiť zeminu. Z vyjadrenia žalovaného je tiež zrejmé, že jednak sprístupnil svoj pozemok na jeho úpravu zhotoviteľovi, ale jednak aj on zabezpečil zeminu na vyrovnanie terénu, pričom na základe jeho požiadaviek bol upravený aj sklon. Navyše žalovaný zabezpečil aj trávny koberec. Podľa žalobcu v júni 2019 boli ukončené práce položením trávneho koberca. Tomu korešponduje aj druhá cenová ponuka z 2.7.2019, kde sa okrem iného doplnila geotextília aj sieť proti krtom, ako aj práca v tomto smere. Opäť je možné skonštatovať, že i pre prípad úpravy pozemku s ohľadom na už vyššie uvedené, je možné ustáliť, že v tomto smere vznikla ústna zmluva o úprave veci - pozemku najneskôr ku dňu zaplatenej zálohy, teda k 29.3.2019, a to čo do predmetu a odplatnosti, s tým, že to mal vykonať zhotoviteľ. Vyplýva to aj výpovede svedkyne - manželky žalovaného, že na základe poskytnutej cenovej ponuku zhotoviteľom, zistili, že vedia zabezpečiť lacnejšie zeminu aj trávnik.
Odvolací súd sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje. Námietka odvolateľa v odvolaní, že skutkové tvrdenia žalobcu a dôkazy vykonané v tomto konaní nereflektujú splnenie hmotnoprávnych požiadaviek zakotvených v ust. § 631 a nasl. O.z., a to predovšetkým čo do dojednania ceny diela, zhotovenia a vykonanie diela, v dôsledku čoho nároky žalobcu uplatnené v tomto konaní nemajú zákonnú oporu, a že v priebehu sporového konania nebola ustálená danosť individuálnej dohody strán sporu o podstatných obsahových náležitostiach uzavretej zmluvy o dielo, nebola dôvodnou, nakoľko podstatnými náležitosťami zmluvy o dielo sú a/ dohoda o predmete zmluvy, b/ dohoda o poskytnutí odmeny za vytvorenie diela (podstatnou časťou zmluvy je dohoda o jej odplatnosti, nie o presnej výške ceny diela; sám žalovaný v odvolaní hovorí o „bližšie neustálenej cene diela“ a na inom mieste v odvolaní, že cena diela „nezodpovedala dohode strán“, nehovorí o tom, že by tu nebola dohoda o odplatnosti), c/ záväzok zhotoviteľa, že dielo vykonaná na svoje nebezpečenstvo. V predmetnej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu boli zmluvy o dielo uzavreté platne, keďže obsahovali uvedené podstatné náležitosti, odvolateľ nespochybnil súdom prvej inštancie ustálené typy zmlúv o dielo ani súdom ustálené dátumy ich uzavretia.
Odvolateľ v odvolaní argumentoval, že je nevyhnutné na vzniknutý záväzkový vzťah aplikovať všeobecné ustanovenia O.z., predovšetkým čo do určenia ceny diela, kedy pre absenciu dojednania ceny diela, ktorá počas sporového konania ostala napriek vykonanému dokazovaniu sporná, by bol žalovaný ako objednávateľ povinný poskytnúť žalobcovi ako zhotoviteľovi po skončení diela primeranú cenu. Žalovaný v priebehu konania rozporoval žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie ceny diela v žalobcom požadovanom rozsahu, nakoľko táto nezodpovedala dohode strán sporu. Žalobca napriek predloženiu faktúr nebol spôsobilý preukázať, že tieto, čo do uplatnenej ceny diela zodpovedajú dohode so žalovaným resp. že by zodpovedali primeranej cene diela v danom čase a danom mieste, a to aj napriek predloženiu e-mailovej komunikácie, keďže táto bola z dôvodu žalovanému neznámeho doručovaná do neexistujúcej e-mailovej schránky, a preto žalovaným nikdy nebola vzhliadnutá ako ani odsúhlasená. V tomto smere žalovaný poukázal najmä na listinný dôkaz označený ako „stanovisko spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA s. r. o. zo dňa 03.01.2020“, s tým, že dôkazné bremeno preukazujúce verifikáciu skutkových tvrdení žalobcu o dojednaní ceny diela v súlade so zákonnými požiadavkami je na strane žalobcu. Z hľadiska spotrebiteľského vykonanie dôkazov a ich hodnotenie súdom prvej inštancie je možné považovať za neobjektívne, ktoré vykazuje znaky dogmatickosti. Jediný dôkaz, ktorý súd prvej inštancie vykonal s poukazom na ust. § 295 CSP, je listinný dôkaz – stanovisko spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA, s. r. o., ktoré vzhľadom na jeho podstatný obsah taktiež vyhodnotil v prospech žalobcu, aj keď funkčnosť dotknutej e-mailovej schránky resp. konkrétne obdobie jej možnej funkčnosti alebo existencie neboli jej prevádzkovateľom jednoznačne potvrdené, pričom táto skutočnosť je podľa odvolateľa kľúčová z pohľadu preukázania dojednania konkrétnej ceny diela. Žalovaný v priebehu konania nevylúčil ústnu komunikáciu o cene diela, avšak spochybnil jej dojednanie s konečnou platnosťou a akceptáciu, v dôsledku čoho by s poukazom na § 634 ods. 1 O.z. mala byť cena diela stanovená ako primeraná. Uvedené skutkové tvrdenia žalovaného potvrdzujú svedecké výpovede o nezrovnalostiach vo výmerách, v dôsledku čoho došlo k opakovanému prepracovaniu cenových ponúk, pričom uvedené postupy žalobcu evokujú klamlivé praktiky, ktoré by súd prvej inštancie mal vyhodnotiť o.i. aj v intenciách ust. § 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Konštatovania súdu prvej inštancie, a to v tom smere, že ak žalovaný zaplatil preddavok na cenu diela mal vedomosti o cenovej ponuke žalobcu, sú ničím nepodložené a nereflektujúce skutočnú reálnu disparitu zmluvných strán v

spotrebiteľských vzťahoch. Čo sa týka času vykonania diela a odovzdania diela, kde taktiež absentuje dohoda strán sporu, žalovaný poukázal na všeobecné ustanovenie O.z., v zmysle ktorých bol žalobca ako zhotoviteľ povinný dielo preukázateľným spôsobom odovzdať žalovanému ako objednávateľovi po jeho zhotovení resp. po jeho skončení, ktorá skutočnosť má podstatný vplyv na vznik prípadných nárokov z vád diela ako aj na splatnosť ceny diela. Napriek povinnosti žalobcu ako zhotoviteľa odovzdať dielo žalovanému ako objednávateľovi po jeho skončení, si žalobca uvedenú povinnosť do dnešného dňa nesplnil, t. j. zo strany žalobcu k riadnemu odovzdaniu diela nikdy nedošlo, a to aj napriek tomu, že žalovaný o odovzdanie diela opakovane žalobcu žiadal a v prípade potreby bol pripravený poskytnúť maximálnu možnú súčinnosť. Pre absenciu odovzdania diela ako aj absenciu dojednania o výške ceny diela a jej splatnosti žalovaný poukázal na všeobecnú úpravu O.z., v zmysle ktorej je v takomto prípade objednávateľ povinný cenu diela zaplatiť až po skončení diela, pričom skončením diela sa v zmysle ustálenej rozhodovacej praxi súdov rozumie riadne odovzdanie diela zhotoviteľom objednávateľovi. Uvedená právne relevantná skutočnosť však v prejednávanom sporovom konaní preukázaná nebola, ktorá skutočnosť má za následok absenciu splatnosti bližšie neustálenej ceny diela, a tým pádom aj žalobou uplatnenej údajnej pohľadávky. Žalovaný argumentáciu súdu prvej inštancie považuje v tomto smere za zmätočnú a arbitrárnu s poukazom na konštatovanie o riadnom vykonaní diela, pričom súd prvej inštancie pripustil, že dielo nebolo riadne odovzdané, avšak v tomto smere poukazuje na pasivitu žalovaného. Skutočný záujem žalobcu na riadnom odovzdaní diela však počas konania pred súdom prvej inštancie nebol hodnoverne preukázaný. Naopak, v prospech skutkových tvrdení žalovaného o neodovzdaní diela svedčí aj skutočnosť, že žalobca dokumentáciu týkajúcu sa vykonaného diela žalovanému neodovzdal, resp. ju doručil žalovanému až po začatí súdneho konania na pokyn konajúceho súdu, ktorú skutočnosť konštatuje aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.
Súd prvej inštancie dôvodil, že cena môže byť dohodnutá až po prebratí veci zhotoviteľom alebo až po vykonaní diela. Na platné uzavretie zmluvy sa nevyžaduje dohoda o lehote plnenia; nie je podmienkou, aby sa zmluvné strany dohodli o výške ceny. Ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. Ak sa však dielo vykonáva po častiach alebo ak vyžaduje vykonanie diela značné náklady, je ten, komu bolo zadané, oprávnený požadovať už počas vykonávania diela od objednávateľa primerané preddavky. Splatnosť ceny diela môže byť dohodnutá viacerými spôsobmi: celá cena môže byť splatná už pred zhotovením diela, pri zhotovení diela, určitú dobu po zhotovení diela alebo v splátkach, pričom môže byť dohodnuté, že splátky budú splatné podľa určitých etáp alebo štádií zhotovenia diela, príp. môže byť dohodnuté aj poskytnutie preddavku. Vo všetkých prípadoch však ide už o platenie ceny diela. Poskytnutie preddavku prichádza spravidla do úvahy tam, kde zhotovenie diela má trvať dlhšiu dobu, je teda ekvivalentom činnosti zhotoviteľa trvajúcej dlhšiu dobu. Prevzatím preddavku vzniká zhotoviteľovi záväzok dielo zhotoviť, ale najmä povinnosť prevzatý preddavok zúčtovať a vrátiť prípadný preplatok, ak výsledná cena diela je nižšia ako preddavok. Objednávateľovi vzniká povinnosť cenu doplatiť, prípadne právo na vrátenie časti preddavku. Na základe absencie dohody účastníkov zmluvy o diele o dobe splatnosti ceny diela je s poukazom na ust. § 634 ods. 2 prvá veta O.z. potrebné vychádzať z právneho záveru, že doba splatnosti ceny za dielo vyplýva priamo zo zákona, teda že cena sa platí až po skončení diela. Právnou otázkou je, či na základe skutkových okolností prejednávaného prípadu, vyplývajúcich z vykonaných dôkazov, nastala splatnosť ceny za dielo a kedy. Vyriešenie tejto otázky závisí od posúdenia, či zistené skutočnosti napĺňajú pojmové znaky právneho pojmu „skončenie diela“ v zmysle § 634 ods. 2 prvá veta O.z.. Samotný O.z. nedefinuje, čo možno rozumieť pod pojmom „skončené dielo“ v zmysle § 634 ods. 2 prvá veta O.z.. Podľa názoru súdu je tento pojem potrebné vykladať na základe zákonnej povinnosti zhotoviteľa vykonať dielo riadne v zmysle § 633 ods. 1 O.z.. Len riadne zhotovené dielo v zmysle § 633 ods. 1 O.z. možno v súlade s dobrými mravmi považovať za skončené podľa platnej zmluvy. Povinnosť zhotoviteľa vykonať dielo riadne pritom nemožno posudzovať z hľadiska subjektívnych názorov účastníkov zmluvy, ale iba na základe objektívnych skutočností. K otázke skončeného diela - čo do zavlažovania, bolo preukázané (výpoveď svedkov), že odskúšaním závlahového systému, a to za prítomnosti žalovaného, ako aj jeho poučením, je možné skonštatovať skončenie diela, za predpokladu, že vznesené vady boli odstránené. Boli vykonané úpravy trysiek, iné vytknuté vady neboli zo strany objednávateľa vznesené. O predpokladanom odovzdaní zákazky zavlažovania svedčí sms-správa z 9.6.2019, kedy žalobca informoval žalovaného, že v utorok by odovzdali závlahu, teda 11.6.2019. Ďalšou sms-správu z 3.7.2019 sa žalobca informoval u žalovaného, že či už zohnal aj zvyšný trávny koberec. Z uvedeného je možné vyvodiť, že odovzdanie zákazky zavlažovania muselo byť v rozmedzí týchto dátumov, bližšie však k dátumu 11.6.2019, a to s ohľadom na vykonané terénne úpravy a pokládku trávnika. Preto v zmysle § 650 ods. 1 O.z. bola zákazka zavlažovania odovzdaná najneskôr do jedného mesiaca od jej zhotovenia. V tomto smere súd ešte dodal, že žalovaný vady nevzniesol spôsobom

ako to predpokladá právny predpis, resp. v konaní ani netvrdil a ani nenavrhol dôkazný prostriedok o opaku. Čo sa týka úpravy pozemku a jeho zatrávnenia, žalovaný bol žalobcom niekoľkokrát vyzvaný na prevzatie veci - úpravy pozemku, dokonca žalobca očakával, že uloží ešte aj chýbajúci trávny koberec, ktorý však nakoniec žalovaný nedodal. Žalobcove výzvy vyplývajú z sms-správ, ale aj z mailovej komunikácie so žalovaným. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že danú mailovú schránku nikdy nemal. Potvrdzujú to ním napísané sms-správy, ktorými niekoľkokrát konštatuje žalobcovi (dňa 23.10.2019 a 29.10.2019), že si mail pozrie neskôr, resp. že ešte nie je doma. Z uvedeného súd dovodil, že žalovaný mal vedomosť, že mu žalobca zasiela maily. Ešte dňa 3.7.2019 sa žalobca informoval, či žalovaný zohnal trávnik. Z toho je možné vyvodiť, že už terénne práce boli vo fáze dokončenia. V zmysle § 656 O.z. mal žalovaný povinnosť prevziať vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď sa oprava alebo úprava mala vykonať, a ak bola vykonaná neskôr, do jedného mesiaca od upovedomenia o jej vykonaní. Preto súd konštatoval, že k odovzdaniu úpravy pozemku došlo najneskôr 3.8.2019 a vady v tomto smere žalovaný nevzniesol. Žalovaný hoc poprel v rámci svojej obrany skutkové tvrdenia žalobcu, dôkazné bremeno neuniesol v spore na to, že by ústna zmluva o diele nevznikla, že by žalobca - dodávateľ prekročil dojednaný rozsah predmetu alebo že by sa neriadil pokynmi žalovaného. Ďalej neuniesol dôkazné bremeno na tvrdenie o tom, že so žalobcom nedojednali odplatu, resp. že by bola v neprimeranej výške, alebo že by bola účtovaná v rozpore s dojednanou odplatou. Súd podrobil prieskumu nárok žalobcu uplatnený zo spotrebiteľského vzťahu v súlade s normami spotrebiteľského práva, dokazovanie preukázalo, že nárok žalobcu vychádzal z individuálnych dojednaní zmluvných strán, tvrdená neinformovanosť žalovaného nebola výsledkom nekalého postupu dodávateľa služby, ale bola výsledkom benevolencie a ľahkomyseľného konania spotrebiteľa vo fáze nielen uzatvorenia zmluvy o diele, ale aj pri prevzatí diela, kedy nespolupracoval a následne aj po tom keď sa odmlčal, nezaujímal sa o vyrovnanie svojho záväzku a napokon ani nezaplatil svoj dlh, hoc mal poskytnutý dostatočný priestor zo strany žalobcu v predsúdnom konaní. Dôvodil, že dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu v spore, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v akých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania odovzdania predmetu zmluvy o dielo riadne a včas ležalo na žalobcovi, ktorý uviedol skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytol dostatočné dôkazy, ktorými sa bez akýchkoľvek pochybností preukázali ním uvádzané skutkové tvrdenia. Žalobca na základe vyúčtovaní, resp. cenových ponúk upravených podľa požiadaviek vystavil žalovanému v priebehu mesiaca október 2019 faktúry, keď bolo jednoznačné, že sa v úprave záhrady nebude pokračovať vzhľadom na nastupujúce ročné obdobie. Žalovaný síce namietal, že faktúry nedostal, avšak ich komunikáciou (sms a mail) bolo preukázané, že vedel že mu žalovaný poslal konečné vyúčtovanie ako aj faktúry, ktoré si mal prezrieť, či s nimi súhlasí. Nevedno, že pokiaľ žalovaný s týmito listinami nesúhlasil, prečo ich riadne a včas nenamietal. Žalobca teda preukázal, že dielo odovzdal riadne a včas. Pokiaľ sa nepodarilo dielo odovzdať do času podľa predstáv žalovaného, ktoré však nepreukázal žalovaný, bolo to z dôvodu neposkytnutia súčinnosti zo strany žalovaného. Žalovaný prípadné vady na dielach a ich výšku vôbec nepreukázal. Žalovaný sumu uplatňovanú žalobcom v tomto konaní odmietol zaplatiť s odôvodnením započítania vzájomných pohľadávok žalovaného voči žalobcovi, spočívajúcej v zaobstaraní zeminy a trávneho koberca (v neurčenej výške). Uvedené si však žalobca ani neúčtoval. Súd potom nemal za preukázané, že by žalobca nevykonal zatrávnenie včas. S poukazom na uvedené bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobca (zhotoviteľ) bol ochotný dielo vykonať, avšak mu v tom zabránili okolnosti na strane žalovaného (objednávateľa). A ak dielo nebolo vykonané z dôvodov na strane objednávateľa bez ohľadu na to, či žalovanému bránili prekážky ním zavinené alebo nezavinené, tieto okolnosti nemožno pričítať na ťarchu žalobcovi. Pokiaľ žalovaný aj tvrdil, že nedošlo k riadnemu odovzdaniu diela, súd nezistil a žalovaný ani neuviedol relevantné skutočnosti, pre ktoré by nedošlo k prevzatiu diela. Pokiaľ žalovaný odmietol prevziať dielo, súd uvádza, že pri odmietnutí prevzatia diela nekonal v súlade so všeobecnými predpismi. Ak by aj boli vady diela, tieto sa mohli riadne pri preberaní diela spísať, napr. za účelom ich odstránenia, alebo aj zľavy. Navyše obe diela boli vyhotovované na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, ktorý sa tak stal ich vlastníkom od počiatku (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2Odo 147/1997). Naviac súd prvej inštancie bol názoru, že nedorobky

(chýbajúca pokládka trávneho koberca), prípadne vady (bližšie však žalovaným nešpecifikované), nie sú charakteru, ktorý by bránil riadnemu užívaniu diela a boli by tak dôvodom pre odmietnutie prevzatia diela. Najmä za okolnosti, že jednak eventuálne vady riadne nevzniesol a tiež zvyšný trávny koberec žalovaný nedodal a v podstate sa len odmlčal, bližšie tieto okolnosti nevysvetľujúc. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca vyhotovil diela na pozemku žalovaného v požadovanom rozsahu, ktoré preskúšal za prítomnosti objednávateľa. Žalovaný ako vlastník nehnuteľnosti, na ktorej bolo vyhotovené dielo, sa stal od počiatku vlastníkom celého diela. Žalovaný tým, že peňažný dlh neplnil, dostal sa do omeškania, za čo si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy 1.262,70 eur od 31.10.2019 a zo sumy 2.570 eur od 25.11.2019 až do zaplatenia. Žalobca vystavil žalovanému faktúry, jednak na zákazku zavlažovania a jednak na úpravu terénu a zatrávnenia. Faktúry boli žalovanému doručované na mailovú adresu. Ako už bolo vyššie uvádzané, žalovaný mal vedomosť o týchto faktúrach, jednak z sms-správ a tiež už v odpore tvrdil, že tieto faktúry úmyselne nezaplatil, len v podstate nebol spokojný. Svoju nespokojnosť však neriešil v súlade s hmotným právom, ako už bolo vyššie uvedené. Podstata je, že faktúry sa mu dostali do jeho dispozičnej sféry. Preto sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, a to nasledujúcim dňom po splatnosti faktúr. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% (5 + 0,00 %) ročne z fakturovaných súm. Keďže dielo bolo užívané žalovaným po preskúšaní závlahového systému a zložení trávnika, bolo povinnosťou žalovaného zaplatiť zvyšok ceny diela, ktorá povinnosť nastala vtedy, kedy sa malo takto dielo prevziať, respektíve ak došlo k pokusu o prevzatie, ale následne k nemu nedošlo z dôvodu, ktorý nemožno pričítať na vrub zhotoviteľovi (rozhodnutie NS ČSR, sp. zn. Rv I 1243/27, Vážny, č.7951/7928). Žalobca dielo riadne dokončil, keď žalovaný od vyhotovenia diela v júli 2019 do októbra 2020, nevytkol žiadne vady diela. Nebolo rozhodujúce pre vznik povinnosti objednávateľa zaplatiť cenu diela, ani vyhotovenie zápisu o odovzdaní a prevzatí diela (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Odo 873/2002). Rovnako tomu nebráni, ak by sa preukázalo, že dielo má vady, zhotoviteľ má právo na zaplatenie ceny diela aj v prípade, keď objednávateľ prevzal vadné dielo (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Odo/48/2002), rovnako tak nie je v rozpore s dobrými mravmi požadovať zhotoviteľom zaplatenie nedoplatku ceny diela v zmysle § 3 ods.1 O.z., i keď by dielo vykazovalo vady, ktoré by bol zhotoviteľ povinný odstrániť, lebo objednávateľovi nič nebránilo, aby sa od zhotoviteľa diela domáhal uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady diela, a to samostatnou žalobou, alebo započítaním pohľadávky proti pohľadávke zhotoviteľa diela na zaplatenie doplatku ceny diela. Skutočnosť, že objednávateľ svoje právo dané Občianskym zákonníkom nevyužil, nemôže vylúčiť plnenie jeho povinnosti zaplatiť doplatok ceny diela (Rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo 644/2003). Žalobca si účtoval len skutočne prevedené práce, keď pôvodne mala byť realizovaná výmera 490 m2 a v skutočnosti sa zložil trávnik na výmeru 380 m2. Práve žalovaný svojím správaním znemožnil žalobcovi riadne odovzdanie diela, preberacím protokolom, odovzdaním dokladov k zavlažovaciemu zariadeniu, hoci reálne dielo so žalovaným prešiel a odskúšal. Žalobca očakával dodanie materiálu, ktorý bol potrebný na dokončenie diela, žalovaný tento ani na upozornenie žalobcu nedodal, respektíve sám dokončil zloženie časti koberca trávnika a tým túto časť prác znemožnil vykonať žalobcovi. Žalovaný dielo riadne užíval. Zaplatil dokázateľne len preddavok 1600 eur, keď zvyšok ceny diela neuhradil.

Z uvedeného je zrejmé, že odvolateľ/žalovaný v odvolaní v podstate len opakoval argumentáciu, ktorú uviedol už na súde prvej inštancie a s ktorou sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal tak ako je to vyššie uvedené, odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje, námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (pre spôsob hodnotenia dôkazov v rozpore s § 191 CSP) považuje vzhľadom na uvedené za nedôvodnú. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v odpore nesporoval doručenie faktúr, namietal vady diel a o.i. uviedol „...Vytknuté vady uznal, povedal, že to odráta z ceny, napriek tomu mi fakturoval sumu, ako keby bolo dielo bez vád. Vôbec ich neuznal. Najprv faktúru alebo doklad o zaplatení ani nechcel vystaviť, tvrdil, že sme sa dohodli na platbe „bez papiera“....“ Na pojednávaní dňa 16.9.2021 žalovaný o.i. uviedol „...Ja som zaplatil v priebehu vyhotovenia diela cenu celého diela, napriek tomu po uplynutí asi pol roka som obdržal mailom faktúry na doúčtovanie nejakých terénnych úprav, s tým som nesúhlasil....“ Na pojednávaní dňa 9.12.2021 už žalovaný uviedol „...Neviem si vysvetliť, odkiaľ zobral žalobca mailovú stránku, na ktorú posielal aj maily, keďže so spoločnosťou UPC, už 5 rokov nemá zmluvu, pričom ja som poskytol moju mailovú adresu....“ Na pojednávaní dňa 18.1.2022 splnomocnenkyňa žalovaného o.i. uviedla „...napriek predloženiu mailovej komunikácie, keďže táto bola z dôvodu žalovanému neznámeho doručovaná na neexistujúcu mailovú adresu, a z uvedeného dôvodu žalovaným nikdy nebola vzhliadnutá ako ani odsúhlasená...“ UPC BROADBAND SLOVAKIA,

s.r.o. v Odpovedi na výzvu súdu z 3.1.2022, na dopyt súdu či v období od mája do novembra 2019 bola aktívna e-mailová schránka F. a kto bol jej majiteľom, uviedla, že v súčasnosti uvedenú schránku neeviduje, čo znamená, že je buď neaktívna alebo neexistuje, čo však nevylučuje, že e-mailová schránka niekedy v minulosti existovala a niekto ju používal, tieto údaje však spoločnosť pre účely poskytovania jej služieb vo svojich databázach nearchivuje. Vzhľadom na tvrdenia v odpore, stanovisko žalovaného na pojednávaní dňa 16.9.2021 a sms správy (zo dňa 23.10.2019 a 29.10.2019 adresované žalobcovi), nebolo možné prisvedčiť tvrdeniu žalovaného o nevzhliadnutí faktúr, keďže žalovaný výslovne uviedol, že obdržal mailom faktúry na doúčtovanie a až následne zjavne účelovo začal popierať ich doručenie a poukazovať na neexistujúcu mailovú schránku, ktorej neexistenciu prevádzkovateľ UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o. potvrdil len ku dňu 3.1.2022, jej existenciu v minulosti však nevylúčil. Odvolací súd je preto rovnako ako súd prvej inštancie názoru, že faktúry sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s tvrdením žalovaného o klamlivých praktikách žalobcu (§ 8 zákona č. 250/2007) tak, že tieto u žalobcu nevzhliadol. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozhodnutia, pre svoje skutkové zistenia vzal do úvahy skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán, výsluchov strán a svedkov, listinných dôkazov, žiadne podstatné skutočnosti, ktoré boli v tomto konaní vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli za konania najavo neopomenul. Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikovaný právny predpis a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu.
Podľa ustálenej judikatúry (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03, uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/145/2011) súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ako i odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. V posudzovanej veci odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nemožno považovať za zmätočné, arbitrárne, nepreskúmateľné, vágne, svojvoľné, či zjavne neodôvodnené, keďže zrozumiteľne poskytuje odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.
Ak sa odvolací súd v odôvodnení tohto jeho rozsudku nezaoberal konkrétnou námietkou sporovej strany, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie v danej veci za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).
Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).
Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne správne právne posúdil nárok žalobcu ako dôvodný a žalobe vyhovel.
Odvolací súd riadiaci sa vyššie uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a konkrétnymi odvolacími dôvodmi nespochybneného rozhodnutia o náhrade trov.

8. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez

návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď odvolací súd nevidel dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

9. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

21CoCsp/2/2025

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)
Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)
Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.(§ 430 CSP)
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)